

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 44

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

51. évfolyam

2008. február 20.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ A Tanács 143/2008/EK rendelete (2008. február 12.) az 1798/2003/EK rendeletnek a közigazgatási együttműködés bevezetése, valamint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére, a különös szabályozásra és a hozzáadottértékadó-visszatérítésre vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információcsere tekintetében történő módosításáról 1
- A Bizottság 144/2008/EK rendelete (2008. február 19.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 7
- ★ A Bizottság 145/2008/EK rendelete (2008. február 19.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 796/2004/EK rendelet módosításáról 9

IRÁNYELVEK

- ★ A Tanács 2008/8/EK irányelve (2008. február 12.) a 2006/112/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról 11
- ★ A Tanács 2008/9/EK irányelve (2008. február 12.) a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról 23

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Bizottság

2008/138/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2007. december 19.) a trágyáról szóló rendelet (C 12/1999) szerinti kompenzációkra nyújtott állami támogatásról (az értesítés a C(2007) 6777. számú dokumentummal történt) 29

2008/139/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2007. szeptember 21.) Rheinland-Pfalzban a meredek lejtőkön folytatott szőlőművelés ésszerűsítését célzó beruházások előmozdításához nyújtott állami támogatásról (az értesítés a C(2007) 4462. számú dokumentummal történt) 31

2008/140/EK:

- ★ A Bizottság határozata 2007. december 21. a Maltacarión, SA által Kasztília és León autonóm körzet területén működtetett malátacsíráztatóval kapcsolatos beruházásokat ösztönző állami támogatásról (C 48/2005) (az értesítés a C(2007) 6897. számú dokumentummal történt) 32

2008/141/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2007. szeptember 25.) az Izar számára Spanyolország által végrehajtott C 47/2003 (ex NN 49/2003) számú intézkedésekre vonatkozóan (az értesítés a C(2007) 4298. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 33

2008/142/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2007. szeptember 25.) a Lengyelország által a Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA számára nyújtott C 32/2006 (ex N 179/2006) számú állami támogatásról (az értesítés a C(2007) 4310. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 36

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 143/2008/EK RENDELETE

(2008. február 12.)

az 1798/2003/EK rendeletnek a közigazgatási együttműködés bevezetése, valamint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére, a különös szabályozásra és a hozzáadottértékadó-visszatérítésre vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információcsere tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról szóló, 2008. február 12-i 2008/8/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ által a szolgáltatásnyújtás helyére vonatkozóan bevezetett módosítások azt jelentik, hogy az adóalanyoknak teljesített szolgáltatások nyújtására elsősorban az igénybevevő letelepedési helyén kerül sor. Amennyiben a szolgáltatás nyújtója és a szolgáltatás igénybevevője különböző tagállamokban telepedett le, a fordított adózási mechanizmus az eddigieknél gyakrabban alkalmazandó.
- (2) A hozzáadottérték-adónak (HÉA) a fordított adózási mechanizmus hatálya alá tartozó szolgáltatásokra való megfelelő alkalmazása érdekében a tagállamok által a szolgáltatást nyújtóra vonatkozóan összegyűjtött adatokat

közölni kell a szolgáltatás igénybevevőjének letelepedési helye szerinti tagállammal. A hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről szóló, 2003. október 7-i 1798/2003/EK tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ rendelkeznie kell e közlésről.

- (3) A 2008/8/EK irányelv kiterjeszti a különös szabályozás alkalmazási körét a Közösségben nem letelepedett adóalanyok által elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra is.
- (4) A nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adó visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. február 12-i 2008/9/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ egyszerűsíti a HÉA visszatérítésére vonatkozó eljárást abban a tagállamban, amelyben az érintett adóalanyt a HÉA tekintetében nem vették nyilvántartásba.
- (5) A különös szabályozás alkalmazási körének kiterjesztése és a visszatérítés helye szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyok részére történő visszatérítés eljárásának módosításai azt jelentik, hogy az érintett tagállamok jelentősen több információt cserélnek. A szükséges információcsere nem háríthat túlzott adminisztratív terheket az érintett tagállamokra. Az információcsere tehát elektronikus úton, az információcsere meglévő rendszerein keresztül kell lebonyolítani.
- (6) Az 1798/2003/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ A 2005. szeptember 7-i vélemény.

⁽²⁾ A 2005. május 12-i vélemény.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 11 oldalát.

⁽⁴⁾ HL L 264., 2003.10.15., 1. o. A legutóbb az 1791/2006/EK rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ Lásd e Hivatalos Lap 23 oldalát.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1798/2003/EK rendelet 2010. január 1-jétől a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv (*) 357. cikkében említett időszakra vonatkozóan szabályokat és eljárásokat is megállapít az említett irányelv XII. címének 6. fejezete szerinti különös szabályozás keretében elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó HÉA-adatok elektronikus úton történő cseréjére, valamint az esetleges ezt követő információcserére, és – amennyiben e különös szabályozás alá tartozó szolgáltatásokról van szó – a pénzüsszegeknek az illetékes tagállami hatóságok közötti átutalására.

(*) HL L 347., 2006.12.11., 1. o. A legutóbb a 2008/8/EK irányelvvel (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.) módosított irányelv.”

2. A 2. cikk 8–11. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„8. »Közösségen belüli termékértékesítés«: bármely termékértékesítés, amelyet a 2006/112/EK irányelv 262. cikkében meghatározott összesítő nyilatkozat keretében be kell jelenteni;

9. »Közösségen belüli szolgáltatásnyújtás«: bármely szolgáltatásnyújtás, amelyet a 2006/112/EK irányelv 262. cikkében meghatározott összesítő nyilatkozat keretében be kell jelenteni;

10. »Közösségen belüli termékbeszerzés«: ingó vagyontulajdonosi rendelkezési jog megszerzése a 2006/112/EK irányelv 20. cikke szerint;

11. »HÉA-azonosítószám«: a 2006/112/EK irányelv 214., 215. és 216. cikkében előírt azonosítószám;”.

3. A 22. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Mindegyik tagállam olyan elektronikus adatbázist tart fenn, amelyben a 2006/112/EK irányelv XI. címének 6. fejezetével összhangban gyűjtött információt dolgozza fel és tárolja.”

4. A 23. cikk 2. pontjának első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2. mindazon Közösségen belüli termékértékesítés és mindazon Közösségen belüli szolgáltatásnyújtás összértéke, amelyet az információt adó tagállamban a HÉA tekintetében nyilvántartásba vett piaci szereplők teljesítettek HÉA-azonosítószámmal rendelkező személyeknek.”

5. A 24. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága a területén adóztatandó Közösségen belüli termékbeszerzés vagy Közösségen belüli szolgáltatásnyújtás ellenőrzése céljából ezt szükségesnek tartja, úgy a 22. cikkkel összhangban tárolt adatok alapján, kizárólag a HÉA-előírások megsértésének megelőzése céljából közvetlenül és haladéktalanul megkaphatja a következő információkat, illetve azokhoz elektronikus úton hozzáférhet:

1. azon személyek HÉA-azonosítószámai, akik a 23. cikk első bekezdésének 2. pontjában említett termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást végeztek;

2. az olyan termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összértéke, amelyet minden egyes ilyen személy nyújt a 23. cikk első bekezdésének 1. pontjában említett HÉA-azonosítószámmal rendelkező minden egyes személynek.”

6. A 27. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Minden tagállam illetékes hatósága biztosítja azt, hogy bármely adott személy HÉA-azonosítószámának érvényességéről megerősítést kaphassanak a Közösségen belüli termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban részt vevő, továbbá a 2006/112/EK irányelv 357. cikkében említett időszak alatt különösen az említett irányelv II. mellékletében említett elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat nyújtó nem letelepedett adóalanyok.

A 2006/112/EK irányelv 357. cikkében meghatározott időszak alatt a tagállamok az ilyen megerősítéseket, összhangban az ezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással, elektronikus úton szolgáltatják.”

7. A VI. fejezet címének helyébe a következő lép:

„A 2006/112/EK IRÁNYELV XII. CÍMÉNEK 6. FEJEZETE SZERINTI KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK”.

8. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„ 28. cikk

A következő rendelkezéseket a 2006/112/EK irányelv XII. címének 6. fejezetében meghatározott különös szabályozásra kell alkalmazni. Az említett irányelv 358. cikkében található meghatározásokat e fejezet keretében is alkalmazni kell.”

9. A 29. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2006/112/EK irányelv 361. cikkében megállapított adatokat a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak tevékenységük megkezdésekor elektronikus úton kell benyújtaniuk az azonosítót kiadó tagállam részére. A technikai részleteket, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is, az ezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban határozzák meg.”

10. A 30. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 2006/112/EK irányelv 365. cikkében megállapított adatokat tartalmazó adóbevallást elektronikus úton kell benyújtani. A technikai részleteket, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is, az ezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban határozzák meg.”

11. A 31. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„31. cikk

A 22. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni az azonosítót kiadó tagállam által a 2006/112/EK irányelv 360., 361., 364. és 365. cikkével összhangban begyűjtött adatokra is.”

12. A 34. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„34. cikk

A 2006/112/EK irányelv 357. cikkében meghatározott időszakra az ezen rendelet 28–33. cikkét kell alkalmazni.”

13. A szöveg a következő VIa. fejezettel egészül ki:

„VIa. FEJEZET

A 2008/9/EK IRÁNYELVBEN MEGHATÁROZOTT ELJÁRÁSSAL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓCSERÉRE ÉS INFORMÁCIÓMEGŐRZÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK.

34a. cikk

(1) Abban az esetben, amikor a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatósága a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adó visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. február 12-i 2008/9/EK irányelv (*) 5. cikke szerinti hozzáadottérték-adó visszatérítési kérelmet kap kézhez, és az említett irányelv 18. cikkét nem alkalmazandó, a kérelem kézhezvételét követő 15 naptári napon belül elektronikus úton továbbítja a kérelmet valamennyi érintett, visszatérítés szerinti tagállam illetékes hatósága felé, megerősítve ezzel, hogy a kérelmező hozzáadottérték-adó szempontjából adóalanyának számít, és hogy a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározott kérelmező által adott azonosító- vagy nyilvántartási szám a visszatérítési időszakra érvényes.

(2) A visszatérítés szerinti tagállamok illetékes hatóságai elektronikus úton továbbítják a többi tagállam illetékes hatóságai részére a 2008/9/EK irányelv 9. cikke (2) bekezdésének alapján általuk kért információkat. A technikai részleteket, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is, amelynek révén ezen információt továbbítják, az ezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében foglalt eljárással összhangban kell meghatározni.

(3) A visszatérítés szerinti valamennyi tagállam illetékes hatóságai elektronikus úton értesítik a többi tagállam illetékes hatóságait, amennyiben élni kívánnak azzal a lehetőséggel, amely szerint előírható a kérelmező számára üzleti tevékenységének a 2008/9/EK irányelv 11. cikkében említett harmonizált kódokkal való leírása.

Az első albekezdésben említett harmonizált kódok az ezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban, a 3037/90/EGK rendeletben megállapított NACE osztályozási rendszer alapján kerülnek meghatározásra.

(*) HL L 44., 2008.2.20., 23. o.”

14. A 39. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság és a tagállamok a 2006/112/EK irányelv 357. cikkében meghatározott időszak alatt biztosítják, hogy az információcseréhez az ezen rendelet 29. és 30. cikke szerint szükséges meglévő vagy új kommunikációs és információcsere-rendszerek működőképeseek legyenek. A Bizottság felelős a közös kommunikációs hálózat/közös rendszerinterfész (CCN/CSI) bármilyen fejlesztéséért, ha ez szükséges a tagállamok közötti információcseréhez. A tagállamok felelősek a saját rendszereik bármilyen fejlesztéséért, ha ez szükséges az információ CCN/CSI segítségével történő cseréjéhez.”

2. cikk

Az 1798/2003/EK rendelet 2015. január 1-jétől a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„Ez a rendelet szabályokat és eljárásokat is megállapít a 2006/112/EK irányelv XII. címének 6. fejezete szerinti különös szabályozások keretében nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó HÉA-adatok elektronikus úton történő cseréjére, valamint az esetleges ezt követő információcserére, és – amennyiben e különös szabályozások alá tartozó szolgáltatásokról van szó – a pénzüsszegeknek az illetékes tagállami hatóságok közötti átutalására.”

2. A 2. cikkben az egész bekezdést (1)-re kell átszámozni, és a következő bekezdést kell beilleszteni:

„(2) A 2006/112/EK irányelv 358., 358a. és a 369a. cikkében foglalt fogalom meghatározások ezen irányelv céljaira is alkalmazandók.”

3. Az 5. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett megkeresés tartalmazhat egyedi közigazgatási vizsgálat iránti indokolt megkeresést. Amennyiben a tagállam úgy véli, hogy nincs szükség közigazgatási vizsgálatra, ennek indokait haladéktalanul közli a megkereső hatósággal.

Ugyanakkor az első albekezdés ellenére és ezen rendelet 40. cikkének sérelme nélkül, azt a megkeresést, amely olyan összegekre vonatkozik, amelyeket valamely adóalany az abban a tagállamban adóztatandó távközlési szolgáltatásokkal, műsorszolgáltatással és elektronikus úton nyújtott szolgáltatással kapcsolatban vallott be, amelyben a megkereső hatóság található, és amely szolgáltatás esetében az adóalany él a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 3. szakaszában előírt különös szabályozással, vagy annak mellőzése mellett dönt, a megkeresett hatóság csak abban az esetben utasíthatja el, ha az érintett adóalanyra vonatkozóan két évnél nem régebbi közigazgatási vizsgálat eredményét már megküldték a megkereső hatóság részére.

A második albekezdésben említett – a megkereső hatóság által benyújtott, és a megkeresett hatóság által a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadandó, e bekezdés és a 40. cikk (1) bekezdése közötti kapcsolatra vonatkozó legjobb gyakorlatok nyilatkozatának megfélelően megvizsgált – megkeresések tekintetében azonban az a tagállam, amelyik a 40. cikk alapján megtagadja a közigazgatási vizsgálat lefolytatását, a megkereső hatóságot tájékoztatja az adóalany által a megelőző két év során a megkereső hatóság szerinti tagállamban nyújtott valamennyi vonatkozó szolgáltatás teljesítési időpontjáról és értékéről.”

4. A 17. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az első bekezdés alkalmazásában minden egyes, letelepedés szerinti tagállam együttműködik a fogyasztás szerinti valamennyi tagállammal, így lehetővé téve annak ellenőrzését, hogy a területén letelepedett adóalanyok helyesen bevallják és megfizetik-e az azon távközlési szolgáltatásokat, műsorszolgáltatásokat és az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat terhelő HÉA-t, amelyek esetében az adóalany él a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 3. szakaszában előírt különös szabályozással, vagy annak mellőzése mellett dönt. A letelepedés szerinti tagállam a tudomására jutó valamennyi eltérésről tájékoztatja a fogyasztás szerinti tagállamot.”

5. A 18. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Minden tagállam meghatározza, hogy részt kíván-e venni egy adott információfajta cseréjében, és hogy ez automatikus vagy strukturált automatikus csere útján történik. Azonban minden egyes tagállamnak részt kell vennie a számára azon távközlési szolgáltatások, műsorszolgáltatások és elektronikus úton nyújtott szolgáltatások vonatkozásában rendelkezésre álló információk cseréjében, amely szolgáltatások esetében az adóalany él a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 3. szakaszában előírt különös szabályozással, vagy annak mellőzése mellett dönt.”

6. A 27. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Minden tagállam illetékes hatósága biztosítja azt, hogy bármely adott személy HÉA-azonosítószámának érvényességéről megerősítést kaphassanak a Közösségen belüli termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban részt vevő személyek, valamint különösen a 2006/112/EK irányelv II. mellékletében említett távközlési szolgáltatásokat, műsor-szolgáltatásokat és elektronikusan nyújtott szolgáltatásokat nyújtó nem letelepedett adóalanyok.

A tagállamok az ilyen megerősítéseket, összhangban az ezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással, elektronikus úton szolgáltatják.”

7. A VI. fejezet címének helyébe a következő lép:

„A 2006/112/EK IRÁNYELV XII. CÍMÉNEK 6. FEJEZETE SZERINTI KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK”.

8. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

A következő rendelkezéseket a 2006/112/EK irányelv XII. címének 6. fejezetében előírt különös szabályozásra kell alkalmazni.”

9. A 29. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„29. cikk

(1) A 2006/112/EK irányelv 361. cikkében megállapított adatokat a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak tevékenységük megkezdésekor elektronikus úton kell benyújtaniuk az azonosítót kiadó tagállam részére. A technikai részleteket, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is, az e rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében foglalt eljárással összhangban határozzák meg.

(2) Az azonosítót kiadó tagállam az (1) bekezdésben említett adatokat elektronikus úton továbbítja a többi tagállam illetékes hatóságainak azon hónap utolsó napjától számított 10 napon belül, amelyben azok a Közösségben nem letelepedett adóalanytól beérkeztek. A 2006/112/EK irányelv 369b. cikke szerinti különös szabályozást alkalmazó adóalany azonosítására szolgáló megfelelő adatokat továbbítani kell a többi tagállam illetékes hatóságainak azon hónap utolsó napjától számított 10 napon belül, amelyben az adóalany az említett irányelv 369b. cikkének hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységének megkezdését bejelen-

tette. A többi tagállam illetékes hatóságait ugyanilyen módon kell értesíteni a kiadott HÉA-azonosítószámról.

A technikai részleteket, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is, amelynek révén az adatok közlésére sor kerül, az ezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében foglalt eljárással összhangban határozzák meg.

(3) Az azonosítót kiadó tagállam elektronikus úton haladéktalanul tájékoztatja a többi tagállam illetékes hatóságait, ha a Közösségben nem letelepedett adóalany vagy a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany kikerül a különleges szabályozásból.”

10. A 30. cikk első és második bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 2006/112/EK irányelv 365. és 369g. cikkében megállapított adatokat tartalmazó adóbevallást elektronikus úton kell benyújtani. A technikai részleteket, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is, az ezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében foglalt eljárással összhangban határozzák meg.

Az azonosítót kiadó tagállam ezen adatokat elektronikus úton továbbítja az érintett fogyasztás szerinti tagállam illetékes hatóságának legkésőbb azon hónap utolsó napjától számított 10 napon belül, amelyben az adóbevallás beérkezett. A 2006/112/EK irányelv 369g. cikkének második bekezdésében meghatározott információkat szintén továbbítani kell az érintett letelepedés szerinti tagállam illetékes hatósága részére. Azon tagállamok, amelyek az adóbevallás elkészítését az eurótól eltérő nemzeti pénznemben határozták meg, az összegeket a bevallási időszak utolsó napjára érvényes átváltási árfolyamon váltják át euróra. Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyam szerint kell elvégezni, vagy ha azon a napon ilyet nem tettek közzé, akkor a következő közzétételi napon kiadott szerint. Az ezen adatok továbbítására vonatkozó technikai részleteket az ezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban határozzák meg.”

11. A 31. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„31. cikk

Az e rendelet 22. cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni az azonosítót kiadó tagállam által a 2006/112/EK irányelv 360., 361., 364., 365., 369c., 369f. és 369 g. cikkével összhangban begyűjtött adatokra is.”

12. A 32. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A fogyasztás szerinti tagállamba a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 3. szakaszában előírt különös szabályozással összhangban továbbítandó kifizetéseket illetően az azonosítót kiadó tagállam az első és második bekezdésben említett összegek meghatározott százalékát a következők szerint tartja meg:

- a) 2015. január 1-jétől 2016. december 31-ig – 30 %;
- b) 2017. január 1-jétől 2018. december 31-ig – 15 %;
- c) 2019. január 1-jétől – 0 %.”

13. A 34. cikket törölni kell.

14. A 39. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az információcseréhez a 29. és 30. cikk szerint szükséges meglévő vagy új kommunikációs és információcsere-rendszerek működőképeseek legyenek. A Bizottság felelős a közös kommunikációs hálózat/közös rendszerinterfész (CCN/CSI) bármilyen fejlesztéséért, ha ez szükséges a tagállamok közötti információcseréhez. A tagállamok felelősek a saját rendszereik bármilyen fejlesztéséért, ha ez szükséges az információ CCN/CSI segítségével történő cseréjéhez.”

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

A rendelet 1. és 2. cikkét a következő időpontoktól kell alkalmazni.

a) az 1. cikket 2010. január 1-jétől;

b) a 2. cikket 2015. január 1-jétől.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 12-én.

a Tanács részéről
az elnök
A. BAJUK

A BIZOTTSÁG 144/2008/EK RENDELETE**(2008. február 19.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azon szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

- (2) A fenti szempontokat figyelembe véve, a behozatali átalányértékeket az e rendelet mellékletében szereplő szinteken kell meghatározni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket a mellékletben található táblázat határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2008. február 20-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 19-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról szóló, 2008. február 19-i bizottsági rendelethez

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	43,5
	TN	115,9
	TR	93,6
	ZZ	76,1
0707 00 05	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	181,9
	ZZ	172,1
0709 90 70	MA	52,4
	TR	140,5
	ZA	71,0
	ZZ	88,0
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,0
	IL	51,5
	MA	57,0
	TN	47,7
	TR	78,8
	ZZ	57,0
0805 20 10	IL	110,6
	MA	117,3
	ZZ	114,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	42,0
	EG	82,3
	IL	80,1
	JM	114,0
	MA	128,9
	PK	65,4
	TR	81,4
	ZZ	84,9
	ZZ	84,9
0805 50 10	EG	84,7
	IL	96,9
	MA	114,0
	TR	113,2
	ZZ	102,2
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	89,7
	MK	39,9
	US	109,1
	ZZ	84,6
0808 20 50	AR	91,7
	CN	92,4
	US	122,0
	ZA	92,3
	ZZ	99,6

⁽¹⁾ Az országok nomenklatúráját az 1833/2006/EK bizottsági rendelet határozza meg (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.). A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 145/2008/EK RENDELETE

(2008. február 19.)

a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 796/2004/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 52. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 796/2004/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ megállapítja az 1782/2003/EK rendelet alkalmazására vonatkozó szabályokat, többek között a kenderállomány tetrahidrokannabinol-tartalmának ellenőrzésére vonatkozó feltételeket.
- (2) A 796/2004/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok megküldték a Bizottságnak a 2007-ben vetett kenderfajták tetrahidrokannabinol-tartalmának megállapítása céljából elvégzett vizsgálatok eredményeit. Ezeket az eredményeket figyelembe kell venni a következő gazdasági években közvetlen kifizetésre jogosult kenderfajták jegyzékének, valamint a

2008/2009-es gazdasági évre ideiglenesen engedélyezett fajták jegyzékének összeállításakor.

- (3) Romániának a 796/2004/EK rendelet 33. cikke (4) bekezdésével összhangban benyújtott kérelme alapján a közvetlen kifizetésekre jogosult kenderfajták jegyzékébe két új fajtát kell felvenni.
- (4) A 796/2004/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Közvetlen Kifizetések Irányítóbizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 796/2004/EK rendelet II. mellékletének helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a 2008/2009-es gazdasági évtől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 19-én.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 270., 2003.10.21., 1. o. A legutóbb az 1276/2007/EK rendelettel (HL L 284., 2007.10.30., 11. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 141., 2004.4.30., 18.o. A legutóbb az 1550/2007/EK rendelettel (HL L 337., 2007.12.21., 79. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

„II. MELLÉKLET

KÖZVETLEN KIFIZETÉSEKRE JOGOSULT KENDERFAJTÁK**a) Kenderfajták**

Beniko
Carmagnola
Chamaeleon
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Denise
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 – Féline 34
Ferimon - Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso-31

b) A 2008/2009-es gazdasági évre engedélyezett kenderfajták

Bialobrzeskie
Cannakomp
Diana ⁽¹⁾
Fasamo
Kompolti hibrid TC
Lipko
Lovrin 110
Silvana
UNIKO-B
Zenit ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Csak Romániában, a 2007/69/EK bizottsági határozattal (HL L 32., 2007.2.6., 167. o.) engedélyezettek szerint.”

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2008/8/EK IRÁNYELVE

(2008. február 12.)

a 2006/112/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

(1) A belső piac megvalósítása, a globalizáció, a dereguláció és a technológiai változások együttesen rendkívüli mértékben megváltoztatták a szolgáltatások kereskedelmének volumenét és szerkezetét. Egyre több szolgáltatás biztosítható távszolgáltatásként is. Erre válaszul az évek során apránként születtek intézkedések, és számos meghatározott szolgáltatást jelenleg valóban a rendeltetési hely elve szerint adóztatnak meg.

(2) A belső piac megfelelő működése a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvnek ⁽³⁾ a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosítását követeli meg, a Bizottságnak a közös HÉA-rendszer korszerűsítésére és egyszerűsítésére irányuló stratégiájának megfelelően.

(3) Valamennyi szolgáltatásnyújtás esetében az adózás helye elvben az a hely, ahol a tényleges igénybevétel történik. Amennyiben a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó általános szabályt ennek megfelelően megváltoztatnák, mind igazgatási, mind politikai szempontból továbbra is szükséges lenne megállapítani az ezen általános szabály alóli kivételeket.

(4) Az adóalanyoknak nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítési helyre vonatkozó általános szabályt a szolgáltatást igénybevevő, nem pedig a szolgáltatást nyújtó letelepedési helye alapján kell megalkotni. A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét meghatározó szabályok alkalmazásában, és az üzleti élet terheinek csökkentése érdekében azokat az adóalanyokat, akik nem adóztatandó tevékenységeket is folytatnak, adóztatandóként kell kezelni valamennyi nekik nyújtott szolgáltatás tekintetében. Hasonlóképpen azon nem adóalany jogi személyeket, akik HÉA-azonosítószámmal rendelkeznek, adóalanyoknak kell tekinteni. A rendes szabályoknak megfelelően ezek a rendelkezések nem terjedhetnek ki azon szolgáltatások nyújtására, amelyeket az adóalany a saját vagy a személyzete céljaira történő felhasználásra kapott.

(5) Amennyiben a szolgáltatást nem adóalanyok részére nyújtják, az általános szabály továbbra is az, hogy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye van.

(6) Bizonyos körülmények között a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó általános szabály nem alkalmazható sem az adóalanyok, sem a nem adóalanyok esetében, és meghatározott kivételeket kell alkalmazni. Ezeknek a kivételeknek nagyrészt már létező követelményeken kell alapulniuk, és tükrözniük kell a fogyasztás helye szerinti adózás elvét, miközben nem helyezhetnek aránytalan adminisztratív terheket egyes kereskedőkre.

(7) Amennyiben az adóalany olyan személytől kap szolgáltatást, aki nem ugyanabban a tagállamban telepedett le, bizonyos esetekben a fordított adózási mechanizmus kötelező, azaz az adóalanyok magának kell megállapítani az igénybe vett szolgáltatásra vonatkozó HÉA megfelelő összegét.

(8) Az olyan tagállamokban, ahol nem letelepedettek üzleti tevékenységet folytató vállalatok kötelezettségeinek egyszerűsítése érdekében egy olyan rendszert kell felállítani, amely a HÉA-azonosítás és -bevallás tekintetében egyetlen elektronikus kapcsolattartó helyet biztosít számukra. Egy ilyen rendszer felállításáig azt a rendszert kell használni, amelyet a Közösségben nem letelepedett adóalanyok adózási kötelezettségeinek könnyítése érdekében vezettek be.

⁽¹⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 143. o., és a 2006. május 16-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 117., 2004.4.30., 15. o. és HL C 195., 2006.8.18., 54. o.

⁽³⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o. A legutóbb a 2007/75/EK irányelvvel (HL L 346., 2007.12.29., 13. o.) módosított irányelv.

- (9) Ezen irányelv megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében HÉA-azonosítószámmal rendelkező valamennyi adóalanynak összesítő nyilatkozatot kell benyújtania a HÉA-azonosítószámmal rendelkező azon adóalanyokról és nem adóalany jogi személyekről, akik részére a fordított adózási mechanizmus hatálya alá tartozó adózta-
tandó szolgáltatást nyújtott.
- (10) A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó változások némelyike megfontolandó hatást gyakorolhat a tagállamok költségvetésére. A sima átmenet érdekében ezek a változások idővel kerülnek bevezetésre.
- (11) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az áttűtető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (12) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

2009. január 1-jétől a 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 56. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés j) és k) pontjának rendelkezéseit, valamint a (2) bekezdést 2009. december 31-ig kell alkalmazni.”;

2. Az 57. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdést 2009. december 31-ig kell alkalmazni.”

3. Az 59. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok 2009. december 31-ig alkalmazzák az 58. cikk b) pontját azon az 56. cikk (1) bekezdésének j) pontjában említett rádió- és televízióműsor-szolgáltatásokra, amelyeket olyan adóalany nyújt, amely a Közösség területén kívül rendelkezik gazdasági tevékenységének székhelyével, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló állandó telephellyel, illetve ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos

tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, olyan, nem adóalany személyek számára, amelyek letelepedés szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egy tagállam területén van.”

4. A 357. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„357. cikk

Az ebben a fejezetben foglalt rendelkezéseket 2014. december 31-ig kell alkalmazni.”

2. cikk

2010. január 1-jétől a 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az V. cím 3. fejezete helyébe a következő szöveg lép:

„3. FEJEZET

A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye

1. szakasz

Fogalom meghatározások

43. cikk

A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályok alkalmazásában:

1. azon adóalanyt, aki olyan tevékenységet vagy ügyletet is végez, amely a 2. cikk (1) bekezdésének megfelelően nem minősül adózta-
tandó termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnak, adóalanynak kell tekinteni a részére nyújtott valamennyi szolgáltatás tekintetében;

2. azon nem adóalany jogi személyt, aki HÉA-azonosítószámmal rendelkezik, adóalanynak kell tekinteni.

2. szakasz

Általános szabályok

44. cikk

Az adóalany – aki ilyen minőségében jár el – részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van. Mindazonáltal, amennyiben ezen szolgáltatásokat az adóalany olyan állandó telephelye részére nyújtották, amely a gazdasági tevékenységének székhelyétől eltérő helyen van, ezen szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az állandó telephely található. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást igénybe vevő adóalany állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

45. cikk

Nem adóalanyok részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye van. Mindazonáltal, amennyiben ezen szolgáltatásokat a szolgáltatást nyújtó olyan állandó telephelyéről nyújtották, amely a gazdasági tevékenységének székhelyétől eltérő helyen van, ezen szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az állandó telephely található. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

3. szakasz**Különös rendelkezések****1. alszakasz****Közvetítő által nyújtott szolgáltatások****46. cikk**

A nem adóalanyok részére, más személy nevében és javára eljáró közvetítő által nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol a közvetített ügyletet ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban teljesítik.

2. alszakasz**Ingtalanokkal kapcsolatos szolgáltatásnyújtás****47. cikk**

Az ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatásnyújtás – ideértve az ingatlanügynökök és szakértők szolgáltatásait, a szálláshelyadási szolgáltatást a szállodaiparban és a hasonló kereskedelmi ágazatokban, mint például a nyári táborhelyek vagy a kempingek, az ingatlan használati jogának biztosítását, valamint az építési munkák előkészítésére vagy összehangolására irányuló szolgáltatásokat, mint például az építésszek és építéskivitelező cégek munkái – teljesítési helye az a hely, ahol az ingatlan fekszik.

3. alszakasz**Árufuvarozás és személyszállítás****48. cikk**

A személyszállítás teljesítési helye az a hely, ahol – a megtett útszakasszal arányosan – a személyszállítást ténylegesen teljesítik.

49. cikk

A nem adóalanyok részére nyújtott, a Közösségen belüli árufuvarozástól eltérő árufuvarozás teljesítési helye az a hely, ahol – a megtett útszakasszal arányosan – a fuvarozást ténylegesen teljesítik.

50. cikk

A nem adóalanyok részére nyújtott, Közösségen belüli árufuvarozás teljesítési helye a fuvarozás indulási helye.

51. cikk

»Közösségen belüli árufuvarozás«: minden olyan árufuvarozás, amely során az indulás és az érkezés helye két különböző tagállam területén található.

»Az indulás helye«: az a hely, ahol az áru fuvarozása ténylegesen megkezdődik, függetlenül a ténylegesen megtett útszakasztól addig a helyig, ahol az áruk vannak, és az »érkezés helye«: az a hely, ahol az áru fuvarozása ténylegesen befejeződik.

52. cikk

A tagállamoknak lehetőségük van eltekinteni a HÉA szerinti adóztatástól a nem adóalanyok részére nyújtott, Közösségen belüli árufuvarozás azon része vonatkozásában, amely a Közösség területének részét nem képező vizeken valósul meg.

4. alszakasz

A kulturális, a művészeti, a sport-, a tudományos, az oktatási, a szórakoztatási, valamint hasonló szolgáltatások, az árufuvarozáshoz és személyszállításához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, az ingóságok értékbecslése és az ezeken végzett munkák

53. cikk

A kulturális, a művészeti, a sport-, a tudományos, az oktatási, a szórakoztatási vagy hasonló tevékenységekkel – mint például vásárok vagy kiállítások – kapcsolatos szolgáltatások, valamint az ehhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtásának – beleértve az ezen tevékenységek szervezőinek szolgáltatásnyújtását is – teljesítési helye az a hely, ahol ezeket a tevékenységeket ténylegesen végzik.

54. cikk

A nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatásokat ténylegesen nyújtják:

a) a fuvarozáshoz és személyszállításához járulékosan kapcsolódó tevékenységek, mint a be-, ki- és átrakodás és hasonló tevékenységek;

b) ingóságok értékbecslése és az ezeken végzett munka.

5. alszakasz

Éttermi és vendéglátó-ipari szolgáltatások

55. cikk

Az éttermi és vendéglátó-ipari szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol ezeket a szolgáltatásokat ténylegesen nyújtják, a hajók, repülőgépek és vonatok fedélzetén történő személyszállításnak a Közösség területén belül lebonyolított szakasza során ténylegesen végzett szolgáltatások kivételével.

6. alszakasz

Közlekedési eszközök bérbeadása

56. cikk

(1) A közlekedési eszközök rövid távú bérbeadásának helye az a hely, ahol a közlekedési eszközt ténylegesen a megrendelő rendelkezésére bocsátják.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a „rövid távú” kifejezés a közlekedési eszköz folyamatos, harminc – illetve hajók esetében nem több mint kilencven – napos időszakot meg nem haladó birtoklását vagy használatát jelenti.

7. alszakasz

Hajók és repülőgépek fedélzetén, valamint vonatokon történő fogyasztásra szánt éttermi és vendéglátó-ipari fogyasztási szolgáltatások

57. cikk

(1) Azon éttermi és vendéglátó-ipari szolgáltatások teljesítési helye, amelyeket ténylegesen hajók, repülőgépek és vonatok fedélzetén nyújtanak a személyszállításnak a Közösség területén belül lebonyolított szakasza során, a személyszállítás indulási helye.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában »a személyszállítás Közösségen belül lebonyolított szakasza«: a személyszállításnak azon, a Közösségen kívül meg nem szakított szakasza, amely a személyszállítás indulási és érkezési helye között történik.

»A személyszállítás indulási helye«: az a Közösségen belüli első felszállóhely, amelyet az utasok számára a Közösségen belül biztosítanak, adott esetben a Közösségen kívüli megszakítást követően.

»A személyszállítás érkezési helye«: az a Közösségen belüli utolsó leszállóhely, amelyet a Közösségen belül felszállt utasok számára biztosítanak, adott esetben a Közösségen kívüli megszakítást megelőzően.

Oda-vissza út esetén a visszautat külön útnak kell tekinteni.

8. alszakasz

Nem adóalanyok részére elektronikus úton nyújtott szolgáltatások

58. cikk

Abban az esetben, ha a különösen a II. mellékletben említett elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat egy olyan adóalany nyújtja, aki a Közösség területén kívül rendelkezik a gazdasági tevékenységének székhelyével, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló állandó telephellyel, illetve ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, olyan, nem adóalany személyek számára, amelyek letelepedés szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egy tagállam területén van, az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol a nem adóalany személy letelepedett, illetve ahol az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

Amennyiben a szolgáltatás nyújtója és a szolgáltatás igénybe vevője elektronikus levélben kommunikál egymással, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a nyújtott szolgáltatás elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.

9. alszakasz

Közösségen kívüli, nem adóalanyok részére nyújtott szolgáltatások

59. cikk

A Közösségen kívül letelepedett, vagy a Közösségen kívül állandó lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol az adott személy letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

- a) szerzői jogok, szabadalmak, licenciák, védjegyek és hasonló jogok átruházása és átengedése;
- b) reklámszolgáltatások;
- c) tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás;
- d) valamely üzleti tevékenység gyakorlásától részben vagy egészben való tartózkodásra vagy az e cikkben említett valamely jog gyakorlásától való tartózkodásra irányuló kötelezettségek;

- e) banki, pénzügyi és biztosítási ügyletek, beleértve a viszontbiztosítási ügyleteket, a széf-bérbeadás kivételével;
- f) munkaerő-kölcsönzés;
- g) ingóságok bérbeadása, a közlekedési eszközök kivételével;
- h) a földgáz- és villamosenergia-elosztási hálózatokhoz való hozzáférés biztosítása, illetve az e rendszereken történő földgáz-, illetve villamosenergia-szállítás vagy -átvitel biztosítása, illetve más, ezekhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtása;
- i) távközlési szolgáltatások;
- j) rádió- és televízióműsor-szolgáltatások;
- k) elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, különösen a II. mellékletben meghatározottak.

Amennyiben a szolgáltatást nyújtó és a szolgáltatás igénybe vevője elektronikus levélben kommunikál egymással, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a teljesített szolgáltatás elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.

10. alszakasz

A kettős adóztatás vagy a nem adóztatás elkerülése

59a. cikk

A kettős adóztatás, a nem adóztatás, illetve a verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállamok – azon szolgáltatások nyújtása esetén, amelyek teljesítési helyét a 44., 45., 56. és 59. cikk szabályozza – a következőképpen rendelkezhetnek:

- a) egyes vagy az összes ilyen szolgáltatás területükre eső teljesítési helyét úgy tekinthetik, mintha az a Közösségen kívül lenne, ha a tényleges használat és a szolgáltatás igénybevétele a Közösségen kívül történik;
- b) egyes vagy az összes ilyen szolgáltatás Közösségen kívüli teljesítési helyét úgy tekinthetik, mintha az a területükre esne, ha a tényleges használat és a szolgáltatás igénybevétele a területükön történik.

E rendelkezés azonban nem alkalmazandó az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra, ha azokat a szolgáltatásokat a Közösségben nem letelepedett nem adóalany személyek számára nyújtják.

59b. cikk

Azon távközlési szolgáltatásokra, valamint az 59. cikk első bekezdésének j) pontjában említett azon rádió- és televízióműsor-szolgáltatásokra, amelyeket egy olyan adóalany nyújt, aki a Közösség területén kívül rendelkezik a gazdasági tevékenységének székhelyével, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló állandó telephellyel, illetve ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, olyan, nem adóalany személyek számára, amelyek letelepedés szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egy tagállam területén van, a tagállamok az 59a. cikk b) pontját alkalmazzák.”.

2. Az 98. cikk (2) bekezdésének második albekezdését az alábbi szöveg váltja fel:

„A kedvezményes adómérték nem alkalmazható az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra.”

3. A 170. cikk bevezető mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Minden olyan adóalany, aki a 86/560/EGK irányelv (*) 1. cikke, a 2008/9/EK irányelv (**) 2. cikk 1. pontja és 3. cikke, valamint ezen irányelv 171. cikke értelmében nem letelepedett abban a tagállamban, amelyben HÉA hatálya alá tartozó terméket szerez be, szolgáltatást vesz igénybe vagy termékimportot teljesít, joga van ezen adó visszatérítéséhez, amennyiben a termékeket és a szolgáltatásokat a következőkre használják:

(*) A Tanács 1986. november 17-i 86/560/EGK tizenharmadik irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályai (HL L 326., 1986.11.21., 40. o.)

(**) A Tanács 2008. február 12., 2008/9/EK irányelve a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben biztosított hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról (HL L 44, 2008.2.20., 23. o.);

4. A 171. cikk a következőképpen módosul:

- a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azon adóalany részére, aki nem telepedett le abban a tagállamban, ahol a HÉA hatálya alá tartozó termékeket szerez be, szolgáltatást vesz igénybe vagy termékimportot teljesít, de egy másik tagállamban letelepedett, a HÉA-visszatérítés a 2008/9/EK irányelvben megállapított részletes szabályoknak megfelelően történik.”;

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 86/560/EGK irányelv nem alkalmazható a következőkre:

- a) a tagállami jogszabályok értelmében tévesen kiszámlázott HÉA;
- b) az olyan termékértékesítés tekintetében kiszámlázott HÉA, amely a 138. cikk vagy 146. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében adómentes vagy az lehet.”

5. Az irányelv a következő 171a. cikkel egészül ki:

„171a. cikk

A tagállamok ahelyett, hogy a 86/560/EGK vagy a 2008/9/EK irányelv alapján visszatérítenék a HÉA-t egy adóalanynak azon termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások tekintetében, amelyekhez kapcsolódóan ez az adóalany a 194–197. cikk vagy a 199. cikk alapján adófizetésre kötelezett, engedélyezhetik ennek az adónak a 168. cikk szerinti eljárásnak megfelelő levonását. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése, valamint 4. cikkének (2) bekezdése szerinti, meglévő korlátozásokat meg lehet tartani.

E célból a tagállamok az adófizetésre kötelezett adóalanyt kizárhatják a 86/560/EGK vagy a 2008/9/EK irányelv szerinti visszatérítési eljárásból.”;

6. A XI. cím 1. fejezetének 1. szakasza a következő 192a. cikkel egészül ki:

„192a. cikk

E szakasz alkalmazásában azt az adóalanyt, aki az adó megfizetésének helye szerinti tagállam területén állandó telephellyel rendelkezik, az adott tagállam területén nem letelepedett adóalanyként kell tekinteni, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az adóalany adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesít az adott tagállamban;
- b) a szolgáltatást nyújtónak az érintett tagállam területén található állandó telephelye nem vesz részt ebben a teljesítésben.”

7. A 196. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„196. cikk

A HÉA megfizetésére a HÉA-azonosítószámmal rendelkező azon adóalany, vagy nem adóalany jogi személy kötelezett,

aki a 44. cikk szerinti szolgáltatást igénybe veszi, amennyiben a szolgáltatást nem az érintett tagállamban letelepedett adóalany nyújtja.”

8. A 214. cikk a következő pontokkal egészül ki:

„d) minden adóalany, aki az érintett tagállam területén olyan szolgáltatásban részesül, amely után a HÉA megfizetésére a 196. cikk alapján kötelezett;

e) minden adóalany, aki az érintett tagállam területén letelepedett, és egy másik tagállam területén olyan szolgáltatást nyújt, amely után a HÉA megfizetésére kizárólag a szolgáltatás igénybe vevője kötelezett a 196. cikk alapján.”

9. A 262. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„262. cikk

Minden, HÉA-azonosítószámmal rendelkező adóalanyunk összesítő nyilatkozatot kell benyújtania, amely tartalmazza a következőket:

- a) azon HÉA-azonosítószámmal rendelkező beszerzők, akik részére a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételek szerint terméket értékesített;
- b) azon HÉA-azonosítószámmal rendelkező személyek, akik részére olyan terméket értékesített, melyet részére a 42. cikk szerinti, Közösségen belüli beszerzéseként értékesítettek;
- c) azon HÉA-azonosítószámmal rendelkező adóalanyok és nem adóalany jogi személyek, akik részére olyan szolgáltatást nyújtott, amely nem HÉA-mentes abban a tagállamban, ahol az ügylet adóztatandó, és amely után az igénybe vevő adó fizetésére kötelezett a 196. cikk alapján.”

10. A 264. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) és b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az adóalany HÉA-azonosítószáma abban a tagállamban, amelyben az összesítő nyilatkozatot be kell nyújtani, és amellyel a 138. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételekkel termékeket értékesített vagy a 44. cikkben meghatározott feltételekkel adóztatandó szolgáltatásokat nyújtott;

b) minden egyes, terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybe vevő személy HÉA-azonosítószáma az összetítő nyilatkozat benyújtásának helyétől eltérő tagállamban, amellyel részére a terméket értékesítették vagy a szolgáltatást nyújtották;”

b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) minden egyes, terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybe vevő személy tekintetében az adóalany által teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összértéke;”

11. A 358. cikk a következőképpen módosul:

a) 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. »elektronikus szolgáltatások« és »elektronikus úton nyújtott szolgáltatások«: az 59. cikk első bekezdésének k) pontjában említett szolgáltatások;”

b) 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. »fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, amely az 58. cikk szerint az elektronikus szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő;”

12. A II. mellékletben a fejléc helyébe a következő szöveg lép:

„AZ 58. CIKKBEN ÉS AZ 59. CIKK ELSŐ BEKEZDÉS K) PONTJÁBAN EMLÍTETT ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE”

3. cikk

2011. január 1-jétől a 2006/112/EK irányelv 53. és 54. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„53. cikk

Az adóalany részére nyújtott kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre, mint például vásárokra és kiállításokra történő belépésre vonatkozó szolgáltatások, valamint a belépéshez kapcsolódó járulékos szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol a fenti események megrendezésére ténylegesen sor kerül.

54. cikk

(1) A nem adóalanyok részére nyújtott kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló tevékenységekkel – mint például vásárok vagy kiállítások – kapcsolatos szolgáltatások – beleértve az ilyen tevékenységek szervezőinek szolgáltatásnyújtását is –, valamint az

ehhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol ezeket a tevékenységeket ténylegesen végzik.

(2) A nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol ezeket a szolgáltatásokat ténylegesen nyújtják:

a) a fuvarozáshoz és személyszállításhoz járulékosan kapcsolódó tevékenységek, mint a be-, ki- és átrakodás és hasonló tevékenységek;

b) ingóságok értékbecslése és az ezeken végzett munka.”

4. cikk

2013. január 1-jétől a 2006/112/EK irányelv 56. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A közlekedési eszközök nem adóalany részére történő bérbeadásának – a rövid távú bérbeadás kivételével – teljesítési helye az a hely, ahol a megrendelő letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

Azonban kedvtelési célú hajó nem adóalany részére történő bérbeadásának helye – a rövid távú bérbeadás kivételével – az a hely, ahol a kedvtelési célú hajót ténylegesen a megrendelő rendelkezésére bocsátják, ha a szolgáltatást nyújtó ezt a szolgáltatást ténylegesen az említett helyen található székhelyéről vagy állandó telephelyéről nyújtja.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a „rövid távú” kifejezés a közlekedési eszköz folyamatos, harminc – illetve hajók esetében nem több mint kilencven – napos időszakot meg nem haladó birtoklását vagy használatát jelenti.”

5. cikk

2015. január 1-jétől a 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az V. cím 3. fejezete 3. szakasza 8. alszakaszának helyébe a következő szöveg lép:

„8. alszakasz

Nem adóalanyok részére nyújtott távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások

58. cikk

A nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol az adott személy letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

a) távközlési szolgáltatások;

- b) rádió- és televízióműsor-szolgáltatások;
- c) elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, különösen a II. mellékletben említettek.

Ha a szolgáltatás nyújtója és a szolgáltatás igénybevevője elektronikus levélben kommunikál egymással, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a nyújtott szolgáltatás elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.”

2. Az 59. cikk első bekezdésének i), j) és k) pontját, valamint második bekezdését el kell hagyni.

3. Az 59a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„59a. cikk

A kettős adóztatás, a nem adóztatás, illetve a verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállamok – azon szolgáltatások nyújtása esetén, amelyek teljesítési helyét a 44., 45., 56., 58. és 59. cikk szabályozza – rendelkezhetnek a következőképpen:

- a) egyes vagy az összes ilyen szolgáltatás területükre eső teljesítési helyét úgy tekinthetik, mintha az a Közösségen kívül lenne, amennyiben a tényleges használat és a szolgáltatás igénybevétele a Közösségen kívül történik;
- b) egyes vagy az összes ilyen szolgáltatás Közösségen kívüli teljesítési helyét úgy tekinthetik, mintha az a területükre esne, ha a tényleges használat és a szolgáltatás igénybevétele a területükön történik.”

4. Az 59b. cikket el kell hagyni;

5. A 204. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdését az alábbi szöveg váltja fel:

„A tagállamok azonban nem alkalmazhatják a második albekezdésben említett lehetőséget a 358a. cikk 1. pontjában meghatározott, a Közösségben nem letelepedett olyan adóalanyokra, akik a távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások esetében a különös szabályozást választották.”;

6. A XII. cím 6. fejezete címének helyébe a következő szöveg lép:

„Nem adóalanyok számára távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokat nyújtó nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások”;

7. A 357. cikket törölni kell;

8. A 358. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„358. cikk

E fejezet alkalmazásában, és a közösségi jogszabályokban foglalt más rendelkezések sérelme nélkül, a következő fogalom-meghatározásokat kell alkalmazni:

1. »távközlési szolgáltatások« és »rádió- és televízióműsor-szolgáltatások«: az 58. cikk első bekezdésének a) és b) pontjában említett szolgáltatások;
 2. »elektronikus szolgáltatások« és »elektronikus úton nyújtott szolgáltatások«: az 58. cikk első bekezdésének c) pontjában említett szolgáltatások;
 3. »a fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, amelyet az 58. cikk értelmében a távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni;
 4. »HÉA-bevallás«: az egyes tagállamokban fizetendő HÉA összegének megállapításához szükséges információt tartalmazó bevallás.”;
9. A XII. cím 6. fejezete 2. szakasza címének helyébe a következő szöveg lép:

„A Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”;

10. A XII. cím 6. fejezetének 2. szakasza a következő cikkel egészül ki:

„358a. cikk

E szakasz alkalmazásában és a közösségi jogszabályokban foglalt más rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalom-meghatározásokat kell alkalmazni:

1. »a Közösségben nem letelepedett adóalany«: olyan adóalany, amely a Közösség területén nem rendelkezik sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel, és amely más oknál fogva sem kötelezett a HÉA tekintetében történő nyilvántartásba vételre;
2. »az azonosítót kiadó tagállam«: az a tagállam, amelyben a Közösségben nem letelepedett adóalany bejelenti, miszerint e szakasz rendelkezéseivel összhangban adóalanyként megkezdi tevékenységét a Közösség területén belül.”

11. A 359. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„359. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását azoknak a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak, akik távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokat nyújtanak olyan nem adóalanyok részére, akik valamelyik tagállamban telepedtek le, vagy ott állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van. Ez a különös szabályozás a Közösség területén nyújtott minden ilyen szolgáltatásra vonatkozik.”

„360. cikk

A Közösségben nem letelepedett adóalany köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak tevékenységének adóalanyként történő megkezdését, megszüntetését vagy olyan módon történő megváltoztatását, mely által a továbbiakban nem teljesíti e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Ezt a bejelentést elektronikus úton kell megtenni.”

„361. cikk

(1) A tájékoztatásnak, amelyet a Közösségben nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállamnak az adóztatandó tevékenysége megkezdésekor benyújt, a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) név;
- b) postacím;
- c) elektronikus címek, beleértve a webhelyeket;
- d) nemzeti adószám, ha van ilyen;
- e) nyilatkozat arról, hogy az adóalanyt a Közösségben HÉA tekintetében nem vették nyilvántartásba.

(2) A Közösségben nem letelepedett adóalany a benyújtott adatokban bekövetkező bármilyen változást bejelenti az azonosítót kiadó tagállamnak.”

„362. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam a Közösségben nem letelepedett adóalanyt egyedi HÉA-azonosítószámmal látja el, és a kiadott HÉA-azonosítószámról elektronikus úton tájékoztatja az adóalanyt. Az azonosítószám kiadásához korábban felhasznált adatok alapján a fogyasztás szerinti tagállam megtarthatja saját azonosító rendszerét.”

„363. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam törli a Közösségben nem letelepedett adóalanyt az azonosítási nyilvántartásból az alábbi esetekben:

- a) az adóalany tájékoztatja az említett tagállamot, hogy már nem nyújt távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokat;
- b) ha más okból feltételezhető, hogy adóztatandó tevékenysége befejeződött;
- c) ha az adóalany nem teljesíti az ezen különös szabályozás alkalmazásához megkövetelt feltételeket;
- d) ha az adóalany rendszeresen nem tartja be az ezen különös szabályozás alkalmazására vonatkozó előírásokat.”

„364. cikk

A Közösségben nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton HÉA-bevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy nyújtott-e távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokat. A HÉA-bevallást azon adómegállapítási időszak végét követő húsz napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.”

„365. cikk

A HÉA-bevallás tartalmazza az azonosítószámot, az adómegállapítási időszakban nyújtott távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások HÉA nélküli teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben HÉA fizetendő, valamint a vonatkozó HÉA – adómértékek szerint lebontott – teljes összegét. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó HÉA-mértékeknek és a fizetendő HÉA teljes összegének is.”;

12. A 366. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A HÉA-bevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a HÉA-bevallás a saját nemzeti pénznemükben készüljön. Ha a szolgáltatásnyújtást más pénznemben számolták el, akkor a Közösségben nem letelepedett adóalany a HÉA-bevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza.”;

13. A 367. és a 368. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„367. cikk

A Közösségben nem letelepedett adóalanynak a hozzáadott-érték-adót a HÉA-bevallás benyújtásával egy időben, legkésőbb azonban a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell befizetni, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló HÉA-bevallásra.

Az adóbefizetés az azonosítót kiadó tagállam által meghatározott, euróban vezetett bankszámlára történik. Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy az adóalanyok az adóbefizetéseket az érintett tagállam nemzeti pénznemében vezetett bankszámlára teljesítsék.

368. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó, a Közösségben nem letelepedett adóalany nem gyakorolhatja az ezen irányelv 168. cikke szerinti adólevonási jogot. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésétől eltérően az adóalany az említett irányelvnek megfelelően HÉA-visszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése az ezen különös szabályozás hatálya alá tartozó távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos visszatérítésekre nem alkalmazandó.”

14. A 369. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Közösségben nem letelepedett adóalany nyilvántartást vezet az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyleteiről. A nyilvántartásnak megfelelően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a HÉA-bevallás helyességét.”;

15. A XII. cím 6. fejezete a következő 3. szakasszal egészül ki:

„3. szakasz

A Közösségben letelepedett, de a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyok által nyújtott távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás

369a. cikk

E szakasz alkalmazásában és a közösségi jogszabályokban foglalt más rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. »a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany«: az az adóalany, amely gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye a Közösség területén van, de a fogyasztás szerinti tagállamban sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel nem rendelkezik;
2. »azonosítót kiadó tagállam«: az a tagállam, amelynek a területén az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül van, az a tagállam, amelyben az állandó telephelye van.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, de a Közösségen belül egynél több állandó telephellyel rendelkezik, akkor az azonosítót kiadó tagállam az azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben az adóalany ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti. Az adóalanyt ez a döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.

369b. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását azoknak a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyoknak, akik távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokat nyújtanak olyan nem adóalanyok részére, akik a fogyasztás szerinti tagállamban telepedtek le, vagy ott állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van. Ez a különös szabályozás a Közösség területén nyújtott minden ilyen szolgáltatásra vonatkozik.

369c. cikk

A fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak az ezen különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységének adóalanyként történő megkezdését és megszüntetését, valamint olyan módon történő megváltoztatását, mely által a továbbiakban nem teljesíti e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Ezt a bejelentést elektronikus úton kell megtenni.

369d. cikk

A különös szabályozást alkalmazó adóalanyt csak az azonosítót kiadó tagállamban azonosítják az ezen különös szabályozás keretében lebonyolított adóztatandó ügyletek tekintetében. Erre a célra a tagállam az adóalany számára a belföldi rendszer keretében fennálló kötelezettségei tekintetében korábban kiadott egyedi HÉA-azonosítószámot használja.

Az azonosítószám kiadásához korábban felhasznált adatok alapján a fogyasztás szerinti tagállam megtarthatja saját azonosító rendszerét.

369e. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam az alábbi esetekben zárja ki a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyt ebből a különös szabályozásból:

- a) ha az adóalany tájékoztatja, hogy a továbbiakban már nem nyújt távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokat;
- b) ha más okból feltételezhető, hogy az ezen különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenysége befejeződött;
- c) ha az adóalany már nem teljesíti az ezen különös szabályozás alkalmazásához megkövetelt feltételeket;
- d) ha az adóalany rendszeresen nem tartja be az ezen különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

369f. cikk

A fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton HÉA-bevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy nyújtott-e távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokat. A bevallást azon adómegállapítási időszak végét követő húsz napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

369g. cikk

A HÉA-bevallás tartalmazza a 369d. cikkben említett azonosítószámot, az adómegállapítási időszakban nyújtott távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások HÉA nélküli teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben HÉA fizetendő, valamint a vonatkozó HÉA – mértékek szerint lebontott – teljes összegét. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó HÉA – mértékeknek és a fizetendő HÉA teljes összegének is.

Amennyiben az adóalany az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamban egy vagy több olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan szolgáltatást nyújt, a HÉA-bevallásnak az első bekezdésben említett információkon túlmenően, fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban tartalmaznia kell az e különös szabályozás hatálya alá tartozó távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások teljes összegét minden olyan tagállam vonatkozásában, amelyben az adóalany telephellyel rendelkezik, és tartalmaznia kell az egyéni HÉA-azonosítószámot vagy e telephely adó-nyilvántartási számát.

369h. cikk

- (1) A HÉA-bevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a HÉA-bevallás a saját nemzeti pénznemükben készüljön. Ha a szolgáltatásnyújtást más pénznemben számolták el, akkor a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany a HÉA-bevallás kitöltéséhez az adó-megállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza.

- (2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

369i. cikk

A fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanynak a hozzáadottérték-adót a HÉA-bevallás benyújtásával egy időben, legkésőbb azonban a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell befizetni, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló HÉA-bevallásra.

Az adóbefizetés az azonosítót kiadó tagállam által meghatározott, euróban vezetett bankszámlára történik. Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy az adóalanyok az adóbefizetéseket az érintett tagállam nemzeti pénznemében vezetett bankszámlára teljesítsék.

369j. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó, a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany az ezen különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem gyakorolhatja az ezen irányelv 168. cikke szerinti adólevonási jogot. A 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától és 3. cikkétől eltérően az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően HÉA-visszatérítést kap.

Amennyiben az e különös szabályozást alkalmazó, a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany a fogyasztás szerinti tagállamban az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó olyan tevékenységeket is végez, amelyek tekintetében köteles magát HÉA szempontjából nyilvántartásba vetetni, az adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységekkel összefüggésben előzetesen felszámított adót az első bekezdésben foglalt rendelkezéstől eltérően a 250. cikk értelmében benyújtandó HÉA-bevallás keretében levonja.

369k. cikk

(1) A fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany nyilvántartást vezet az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyleteiről. A nyilvántartásnak megfelelően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a HÉA-bevallás helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre a fogyasztás szerinti tagállam és az azonosítót kiadó tagállam rendelkezésére kell bocsátani elektronikus úton.

A nyilvántartást az ügylet teljesítését magában foglaló év december 31-étől számított 10 évig meg kell őrizni.”;

16. A II. melléklet címének helyébe a következő szöveg lép:

„AZ 58. CIKK ELSŐ BEKEZDÉSÉNEK C) PONTJÁBAN EMLÍTETT, ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE”

6. cikk

A Bizottság 2014. december 31-ig jelentést nyújt be a nem adóalanyok számára nyújtott távközlési szolgáltatások, rádió- és televízióműsor-szolgáltatások, valamint elektronikus úton

nyújtott szolgáltatások teljesítésére vonatkozóan az 5. cikkben rögzített szabály hatékony alkalmazásának megvalósíthatóságáról és arról a kérdésről, hogy ez a szabály továbbra is megfelel-e a szolgáltatások teljesítési helyére vonatkozó aktuális általános politikának.

7. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1-5. cikkeinek az azokban a rendelkezésekben biztosított megfelelő időpontokig megfeleljenek.

A tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot. Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

8. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

9. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 12-én.

a Tanács részéről
az elnök
A. BAJUK

A TANÁCS 2008/9/EK IRÁNYELVE

(2008. február 12.)

a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítés részletes szabályainak megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Mind a tagállamok közigazgatási hatóságainak, mind az üzleti vállalkozásoknak jelentős problémát okoznak azok a végrehajtási szabályok, amelyeket a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályairól szóló, 1979. december 6-i 79/1072/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ állapított meg.
- (2) Az említett irányelvben megállapított szabályozást módosítani kell azon határidő tekintetében, amelyen belül az üzleti vállalkozásokat értesíteni kell a visszatérítési kérelmek ügyében hozott határozatokról. Ezzel egyidejűleg elő kell írni az üzleti vállalkozások számára is, hogy megállapított határidőn belül adjanak választ. Továbbá az eljárást a modern technológiák felhasználásával egyszerűbbé és korszerűbbé kell tenni.
- (3) Az új eljárásnak javítania kell az üzleti vállalkozások helyzetét, hiszen a tagállamok késedelmes visszatérítés esetén kamatfizetésre kötelezettek, és a vállalkozások fellebbezési joga megerősítésre kerül.
- (4) Az érthetőség és a könnyebb olvashatóság érdekében a 79/1072/EGK irányelv alkalmazására vonatkozó, eddig a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ foglalt rendelkezést be kell illeszteni ebbe az irányelvbe.

(5) Mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok az intézkedés terjedelme miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(6) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽⁵⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.

(7) Az egyértelműség érdekében a 79/1072/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni figyelemmel a 2010. január 1-je előtt benyújtott visszatérítési kérelmekre tekintettel szükséges átmeneti intézkedésekre,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ez az irányelv a 2006/112/EK irányelv 170. cikkében meghatározott hozzáadottértékadó-visszatérítés (héta) részletes szabályait állapítja meg azon, nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok esetében, akik teljesítik a 3. cikkben foglalt feltételeket.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalom-meghatározásokat kell alkalmazni:

(1) „nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalany”: a 2006/112/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének értelmében vett minden olyan adóalany, aki nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállam területén telepedett le;

⁽¹⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 122. o.

⁽²⁾ HL C 28., 2006.2.3., 86. o.

⁽³⁾ HL L 331., 1979.12.27., 11. o. A legutóbb a 2006/98/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 129. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o. A legutóbb a 2007/75/EK irányelvvel (HL L 346., 2007.12.29., 13. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

- (2) „a visszatérítés helye szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a héát a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalanyra az ebben a tagállamban számára más adóalany által végzett termékértékesítéshez, illetve szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódóan, vagy az ebbe a tagállamba irányuló termékimporthoz kapcsolódóan felszámították;
- (3) „visszatérítési időszak”: a 16. cikk szerinti azon időszak, amelyre a visszatérítési kérelem vonatkozik;
- (4) „visszatérítési kérelem”: a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalany – az ebben a tagállamban számára más adóalany által teljesített termékértékesítéshez, illetve szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódóan, vagy az ebbe a tagállamba irányuló termékimporthoz kapcsolódóan – a visszatérítés helye szerinti tagállamban felszámított héa visszatérítésére vonatkozó kérelem;
- (5) „kérelmező”: a visszatérítési kérelmet benyújtó, nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalany.

3. cikk

Ez az irányelv a következő feltételeknek megfelelő bármely, nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalanyra alkalmazandó:

- a) a visszatérítési időszakban nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban volt gazdasági tevékenységének székhelye vagy olyan állandó telephelye, ahonnan gazdasági ügyletek lebonyolítására került sor, vagy – székhely és állandó telephely hiányában – lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nem ezen tagállam területén volt;
- b) a visszatérítési időszakban nem végzett olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást, amely a visszatérítés helye szerinti tagállam területén teljesítettnek tekinthető, a következő ügyletek kivételével:
- i. a 2006/112/EK irányelv 144., 146., 148., 149., 151., 153., 159. és 160. cikke értelmében adómentes fuvarozási szolgáltatások teljesítése és ahhoz járulékosan kapcsolódó tevékenységek;
- ii. az olyan személy részére történő termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások, aki a 2006/112/EK irányelv 194–197. és 199. cikkével összhangban a héa megfizetésére kötelezett.

4. cikk

Ezen irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- a) a visszatérítés helye szerinti tagállam jogszabályai értelmében tévesen kiszámlázott héa;

- b) az olyan termékértékesítés tekintetében kiszámlázott héa, amely a 2006/112/EK irányelv 138. cikke vagy 146. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében adómentességet élvezhet vagy élvezhet.

5. cikk

Minden egyes tagállam a nem a visszatérítés szerinti tagállamban letelepedett valamennyi adóalanyra a visszatérítési helye szerinti tagállamban számára más adóalany által végzett termékértékesítéshez, illetve szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódóan, vagy az ebbe a tagállamba irányuló termékimporthoz kapcsolódóan felszámított héát, amennyiben az érintett termékeket és szolgáltatásokat a következő ügyletek céljaira használják:

- a) a 2006/112/EK irányelv 169. cikkének a) és b) pontjában említett ügyletek;
- b) olyan személy részére teljesített ügyletek, aki a 2006/112/EK irányelv 194–197. és 199. cikkével összhangban a héa megfizetésére kötelezett, ezen irányelvnek a visszatérítés helye szerinti tagállamban való alkalmazása szerint.

A 6. cikk sérelme nélkül és ezen irányelv alkalmazásában az előzetesen felszámított adó visszatérítésére való jogosultságot a 2006/112/EK irányelv szerint határozzák meg, az utóbbi irányelvnek a visszatérítés helye szerinti tagállamban való alkalmazása szerint.

6. cikk

A nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalany akkor válik jogosulttá visszatérítésre a visszatérítés helye szerinti tagállamban, ha a letelepedésének helye szerinti tagállamban adólevonásra jogosító ügyleteket bonyolít le.

Amennyiben a letelepedésének helye szerinti tagállamban a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalany az adott tagállamban adólevonásra jogosító ügyleteket és adólevonásra nem jogosító ügyleteket is teljesít, a visszatérítés helye szerinti tagállam az 5. cikk szerinti visszatéríthető összegből a héának a letelepedés helye szerinti tagállam által alkalmazott 2006/112/EK irányelv 173. cikkének megfelelően csak az elsőként említett ügyletekre eső részét térítheti vissza.

7. cikk

A héának a visszatérítés helye szerinti tagállamban való visszatérítése céljából a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalany a visszatérítés helye szerinti tagállamnak címzett elektronikus visszatérítési kérelmet nyújt be a letelepedés helye szerinti tagállamban, az ezen tagállam által létrehozott elektronikus portálon keresztül.

8. cikk

(1) A visszatérítési kérelem a következő információkat tartalmazza:

- a) a kérelmező neve és teljes címe;
- b) elektronikus kapcsolattartásra szolgáló címe;
- c) a kérelmező azon üzleti tevékenységének leírása, amelyhez az áruk és szolgáltatások beszerzésre kerülnek;
- d) az a visszatérítési időszak, amelyre a kérelem kiterjed;
- e) a kérelmező arra vonatkozó nyilatkozata, hogy a 3. cikk b) pontjának i. és ii. alpontjában említett ügyletek kivételével a visszatérítési időszakban nem teljesített olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást, amely a visszatérítés helye szerinti tagállam területén tekinthető teljesítettnek;
- f) a kérelmező héaazonosító száma vagy adó-nyilvántartási száma;
- g) bankszámlájának adatai, beleértve az IBAN- és a BIC-kódot is.

(2) A visszatérítési kérelem minden egyes, visszatérítés helye szerinti tagállamra, valamint minden számlára vagy importokmányra nézve az (1) bekezdésben megnevezett információk mellett a következő adatokat tartalmazza:

- a) a terméket értékesítő vagy szolgáltatást nyújtó neve és teljes címe;
- b) az import esetének kivételével, a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó héaazonosító száma vagy a visszatérítés helye szerinti tagállam által kiadott adó-nyilvántartási száma a 2006/112/EK irányelv 239. és 240. cikkével összhangban;
- c) az import esetének kivételével, a visszatérítés helye szerinti tagállamot jelölő előtag a 2006/112/EK irányelv 215. cikkével összhangban;
- d) a számla vagy import okmány dátuma és száma;
- e) az adóalap és a héa összege a visszatérítés helye szerinti tagállam nemzeti pénznemében kifejezve;

f) a levonható héának az 5. cikkel és a 6. cikk második bekezdésével összhangban kiszámított összege a visszatérítés helye szerinti tagállam nemzeti pénznemében kifejezve;

g) adott esetben a 6. cikknek megfelelően számított, százalékban kifejezett levonási hányad;

h) a beszerzett termékek és szolgáltatások jellege, a 9. cikknek megfelelő kódokkal megjelölve.

9. cikk

(1) A visszatérítési kérelemben a következő kódokkal kell megjelölni a beszerzett termékek és szolgáltatások jellegét:

1. = üzemanyag;
2. = közlekedési eszközök bérbeadása;
3. = (az 1. és a 2. kód alatt említett áruktól és szolgáltatásoktól eltérő) közlekedési eszközökkel kapcsolatos költségek;
4. = autópályadíjak és úthasználati díjak;
5. = utazási költségek, mint például taxiköltségek, tömegközlekedési díjak;
6. = lakhatás;
7. = élelmiszer, ital és éttermi szolgáltatások;
8. = belépőjegyek vásárokra és kiállításokra;
9. = luxuskiadások, szórakozási célú kiadások és reprezentációs költségek;
10. = egyéb.

A 10-es kód alkalmazása esetén meg kell adni az értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások jellegét.

(2) A visszatérítés helye szerinti tagállam az (1) bekezdésben meghatározott minden egyes kód tekintetében kérheti a kérelmezőtől további kiegészítő információ elektronikus kódok formájában való benyújtását, amennyiben ezen információ a visszatérítés helye szerinti tagállamban adott módon alkalmazandó 2006/112/EK irányelv szerinti adólevonási jog bármilyen korlátozása miatt, vagy a visszatérítés helye szerinti tagállamnak az említett irányelv 395. vagy 396. cikke alapján biztosított releváns eltérés végrehajtásához szükséges.

10. cikk

A 20. cikk szerinti információkérés sérelme nélkül a visszatérítés helye szerinti tagállam kérheti a kérelmezőtől a számla vagy az import okmány másolatának elektronikus úton való benyújtását is a visszatérítési kérelemmel együtt, ha a számlán vagy az import okmányon szereplő adóalap legalább 1 000 EUR vagy annak nemzeti pénznemben kifejezett ellenértéke. Amennyiben a számla üzemanyagra vonatkozik, ez a küszöbérték 250 EUR vagy annak nemzeti pénznemben kifejezett ellenértéke.

11. cikk

A visszatérítés helye szerinti tagállam kérheti a kérelmezőtől üzleti tevékenységének az 1798/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 34a. cikke (3) bekezdésének második albekezdésének megfelelően meghatározott harmonizált kódok révén történő megnevezését.

12. cikk

A visszatérítés helye szerinti tagállam meghatározhatja, hogy a visszatérítési kérelemben foglalt információt vagy az egyéb lehetséges kiegészítő információkat a kérelmezőnek mely nyelven vagy nyelveken kell benyújtania.

13. cikk

Amennyiben a visszatérítési kérelem benyújtását követően a megadott levonható arány a 2006/112/EK irányelv 175. cikkének értelmében kiigazításra kerül, a kérelmezőnek ki kell igazítania a kért vagy már visszatérített összeget.

A kiigazítást a visszatérítési kérelemben kell elvégezni a szóban forgó visszatérítési időszakot követő naptári év során, vagy egy külön nyilatkozatnak a letelepedés helye szerinti tagállam által létrehozott elektronikus portálon keresztül történő benyújtásával, amennyiben a kérelmező ezen naptári év alatt nem újít be visszatérítési kérelmet.

14. cikk

- (1) A visszatérítési kérelem az alábbiakra vonatkozik:
- a) a visszatérítési időszak alatt számlázott termékek beszerzésére vagy szolgáltatások igénybevételére, feltéve hogy a héa a számla kiállításának időpontja előtt vagy a számla kiállításakor vált esedékessé; vagy olyan termékek beszerzésére, illetve olyan szolgáltatások igénybevételére, amelyek esetében a héa a visszatérítési időszak alatt vált esedékessé, feltéve hogy a beszerzéseket, illetve az igénybevételt az adófizetési kötelezettség keletkezése előtt kiszámlázták;
 - b) a termékek visszatérítési időszak alatt történt importjára.

(2) Az első bekezdésben említett ügyleteken túl, a visszatérítési kérelem olyan számlákra vagy import okmányokra is vonat-

kozhat, amelyekkel kapcsolatban még nem nyújtottak be visszatérítési kérelmet, és amelyek olyan ügyletekre vonatkoznak, amelyeket a kérdéses naptári évben teljesítettek.

15. cikk

(1) A visszatérítési kérelmet legkésőbb a visszatérítési időszakot követő naptári év szeptember 30-ig be kell nyújtani a letelepedés helye szerinti tagállamnak. A visszatérítési kérelem kizárólag akkor tekinthető benyújtottnak, ha a kérelmező a 8., 9. és 11. cikkben megkövetelt valamennyi adatot megadta.

(2) A letelepedés helye szerinti tagállam elektronikus úton, haladéktalanul igazolja a kérelmezőnek a kérelem kézhezvételét.

16. cikk

A visszatérítési időszak nem haladhatja meg az egy naptári évet, és nem lehet kevesebb három naptári hónapnál. A visszatérítési kérelmek vonatkozhatnak azonban három hónapnál rövidebb időszakra is abban az esetben, ha az időszak egy naptári év fennmaradó részét teszi ki.

17. cikk

Amennyiben a visszatérítési kérelem egy naptári évnél rövidebb, de három hónapnál nem rövidebb visszatérítési időszakra vonatkozik, a héa összege, amelyre vonatkozóan a visszatérítési kérelmet benyújtják, nem lehet kevesebb 400 EUR-nál vagy a nemzeti pénznemben kifejezett, ezzel egyenértékű összegnél.

Amennyiben a visszatérítési kérelem egy naptári éves visszatérítési időszakra vagy egy naptári év fennmaradó részére vonatkozik, a héa összege nem lehet kevesebb 50 EUR-nál vagy a nemzeti pénznemben kifejezett, ezzel egyenértékű összegnél.

18. cikk

(1) A letelepedés helye szerinti tagállam nem továbbítja a visszatérítési kérelmet a visszatérítés helye szerinti tagállamhoz, amennyiben a kérelmező a letelepedés helye szerinti tagállamban a visszatérítési időszak alatt:

- a) nem héaalany;
- b) a 2006/112/EK irányelv 132., 135. 136., 371., 374–377. cikkének, 378. cikke (2) bekezdése a) pontjának, 379. cikke (2) bekezdésének, illetve 380–390. cikkének vagy a 2005-ös csatlakozási okmány azonos mentességeket előíró rendelkezéseinek értelmében csak olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez, amely az előzetesen felszámított héa levonásának jogával nem járó mentességgel rendelkezik;
- c) a 2006/112/EK irányelv 284., 258., 256., és 287. cikkében a kisvállalkozások részére megállapított adómentességre jogosult;

⁽¹⁾ HL L 264., 2003.10.15., 1. o.

d) a 2006/112/EK irányelv 296–305. cikkének értelmében a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási szabályozás alá tartozik.

(2) A letelepedés helye szerinti tagállam elektronikus úton értesíti a kérelmezőt az (1) bekezdés alapján hozott határozatról.

19. cikk

(1) A visszatérítés helye szerinti tagállam elektronikus úton, haladéktalanul értesíti a kérelmezőt a kérelem beérkezésének időpontjáról.

(2) A visszatérítés helye szerinti tagállam a visszatérítési kérelemnek a hozzá történő beérkezésétől számított négy hónapon belül értesíti a kérelmezőt a visszatérítési kérelem jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó határozatról.

20. cikk

(1) Azokban az esetekben, amikor a visszatérítés helye szerinti tagállam úgy ítéli meg, hogy nem áll rendelkezésére minden lényeges információ ahhoz, hogy határozatot hozzon a teljes vagy részleges visszatérítésre vonatkozóan, a 19. cikk (2) bekezdésben említett négy hónapos időszakon belül elektronikus úton kiegészítő információt kérhet különösen a kérelmezőtől vagy a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságaitól. Ha a kiegészítő információkat a kérelmezőtől vagy valamely tagállam illetékes hatóságától eltérő személytől kéri, a kérés – amennyiben a kérés címzettje rendelkezik ilyen eszközökkel – csak elektronikus úton történhet.

Szükség esetén a visszatérítés helye szerinti tagállam további kiegészítő információt kérhet.

Az e bekezdéssel összhangban kért információ magában foglalhatja a vonatkozó számla vagy import okmány eredeti vagy másodpéldányának benyújtását, ha a visszatérítés helye szerinti tagállam indokolhatóan kételkedik egy bizonyos követelés érvényessége vagy pontossága tekintetében. Ebben az esetben a 10. cikkben említett küszöbértékek nem alkalmazandók.

(2) Az (1) bekezdés szerint kért információt a kérelem címzettjéhez történő beérkezéstől számított egy hónapon belül meg kell adni a visszatérítés helye szerinti tagállam számára.

21. cikk

Amennyiben a visszatérítés helye szerinti tagállam kiegészítő információt kér, a visszatérítés helye szerinti tagállam a kért információk beérkezésétől számított két hónapon belül, vagy ha nem kapott választ a kérésére, a 20. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követő két hónapon belül értesíti a kérelmezőt a visszatérítési kérelem jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó határozatról. A teljes vagy részleges visszatérítésre vonatkozó határozat meghozatalára rendelkezésre álló időtartam azonban – a visszatérítési kérelemnek a visszatérítés helye szerinti tagállamhoz való beérkezésétől számítva – minden esetben legalább hat hónap.

Amennyiben a visszatérítés helye szerinti tagállam további kiegészítő információt kér, a visszatérítési kérelemnek a hozzá történő beérkezésétől számított nyolc hónapon belül értesíti a kérelmezőt a teljes vagy részleges visszatérítésre vonatkozó határozatról.

22. cikk

(1) Amennyiben a visszatérítési kérelem jóváhagyásra kerül, a visszatérítés helye szerinti tagállam visszatéríti a jóváhagyott összeget legkésőbb 10 munkanapon belül a 19. cikk (2) bekezdésében említett határidő, vagy kiegészítő, illetve további kiegészítő információk kérése esetén a 21. cikkben említett megfelelő határidők lejártát követően.

(2) A visszatérítést a visszatérítés helye szerinti tagállamban kell kifizetni, vagy a kérelmező kérésére bármely más tagállamban. Ez utóbbi esetben a visszatérítés helye szerinti tagállam a kérelmezőnek kifizetendő összegből levonja a banki átutalási díjakat.

23. cikk

(1) Amennyiben a visszatérítési kérelem teljes vagy részleges elutasítására kerül sor, a visszatérítés helye szerinti tagállam a határozattal együtt az elutasítás indokait is közli a kérelmezővel.

(2) A visszatérítési kérelem elutasításáról szóló határozat ellen a kérelmező a visszatérítés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainál fellebbezést nyújthat be, az e tagállamban letelepedett személyek által benyújtott visszatérítési kérelmek esetében a fellebbezésekre vonatkozó formai és határidő-feltételekkel azonos feltételek mellett.

Ha a visszatérítés helye szerinti tagállam jogának értelmében a visszatérítési kérelemre vonatkozó határozat ezen irányelv által megállapított határidőn belüli meghozatalának elmulasztása sem jóváhagyásnak, sem elutasításnak nem minősül, az ebben a helyzetben az ezen tagállamban letelepedett adóalanyok rendelkezésére álló minden közigazgatási vagy bírósági eljárásnak ugyanígy a kérelmező rendelkezésére is kell állnia. Ha nem léteznek ilyen eljárások, a visszatérítési kérelemre vonatkozó határozat megállapított határidőn belüli meghozatalának elmulasztása a kérelem elutasításának minősül.

24. cikk

(1) Amennyiben a visszatérítéshez csalárd módon vagy egyéb helytelen úton jutottak, a visszatérítés helye szerinti tagállam illetékes hatósága – a visszatérítés helye szerinti tagállamban alkalmazott eljárással összhangban, a hozzáadottérték-adó beszédésével kapcsolatos kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül – közvetlenül eljárást indít a tévesen kifizetett összegek, valamint a kirótt büntetések és kamatok visszafizettetésére.

(2) Ha közigazgatási bírság kivetésére vagy kamat felszámítására került sor, de azt nem fizették be, a visszatérítés helye szerinti tagállam – a be nem fizetett összeg értékéig – az érintett adóalanyok nyújtott minden további visszatérítést felfüggeszthet.

25. cikk

A visszatérítés helye szerinti tagállam – a visszatérítés összegének növelésével vagy csökkentésével, vagy egy külön nyilatkozat benyújtása esetén külön kifizetés vagy beszedés formájában – figyelembe veszi a korábbi visszatérítési kérelmekkel kapcsolatosan végzett, a 13. cikkben említett kiigazítást.

26. cikk

Ha a visszatérítés a 22. cikk (1) bekezdése szerinti legkésőbbi időpont után történik, a visszatérítés helye szerinti tagállamot a fizetendő visszatérítés összege után kamat terheli.

Nem alkalmazható az (1) bekezdés, ha a megadott határidőn belül a visszatérítés helye szerinti tagállam számára a kérelmező nem nyújtotta be a kért kiegészítő vagy további kiegészítő információkat. Ugyanígy nem alkalmazható az (1) bekezdés a 10. cikk szerinti, elektronikus úton továbbítandó dokumentumoknak a visszatérítés helye szerinti tagállamba való beérkezéskéig.

27. cikk

(1) A kamatot a visszatérítés megfizetésének a 22. cikk (1) bekezdése szerinti határidejének utolsó napjától kezdve kell számítani addig a napig, amelyen a visszatérítés kifizetésére valójában sor került.

(2) A kamatláb megegyezik a visszatérítés helye szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok számára nyújtott hozzáadottérték-adó visszatérítés tekintetében az azon tagállam nemzeti joga szerint alkalmazandó kamatlábbal.

Ha a nemzeti jog alapján nem fizetendő kamat a letelepedett adóalanyoknak járó visszatérítésre vonatkozóan, a fizetendő kamat megfelel a visszatérítés helye szerinti tagállamban az adóalanyok által fizetett hêa késedelmes kifizetése tekintetében alkalmazott kamatnak vagy ezzel egyenértékű díjnak.

28. cikk

(1) Ez az irányelv a 2009. december 31. előtt benyújtott visszatérítési kérelmekre alkalmazandó.

(2) A 79/1072/EK irányelv 2010. január 1-jei hatállyal hatályát veszti. Annak rendelkezéseit azonban továbbra is alkalmazni kell a 2010. január 1-je előtt benyújtott visszatérítési kérelmekre.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozások az ezen irányelvre való hivatkozásnak minősülnek, kivétel a 2010. január 1-je előtt benyújtott visszatérítési kérelmek esetében.

29. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2010. január 1-jei hatállyal megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

30. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

31. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 12-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. BAJUK

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2007. december 19.)

a trágyáról szóló rendelet (C 12/1999) szerinti kompenzációkra nyújtott állami támogatásról

(az értesítés a C(2007) 6777. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia és a holland nyelvű szöveg hiteles)

(2008/138/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésére,

miután felszólították az érdekeltet, hogy az említett rendelkezés(ek)nek megfelelően nyújtsák be észrevételeiket⁽¹⁾,

mivel:

I. AZ ELJÁRÁS

- (1) A belga hatóságok 1998. július 3-án kelt levelükben az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megfelelően bejelentették a fenti támogatást.
- (2) A Bizottság az 1999. március 26-án kelt, SG-Greffe (1999) D/2211 sz. levelében elindította az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást. Ezt követően Belgium 1999. április 28-án kelt levelében megtette észrevételeit.
- (3) A Bizottság megkapta az érdekelt felek észrevételeit. Azokat 1999. június 30-án levélben továbbította Belgiumnak, megadva számára a válaszadás lehetőségét. A belga hatóságok 1999. június 1-jén, 2000. június 27-én és 2001. július 23-án kelt leveleikben további információkkal szolgáltak a Bizottság számára.

- (4) Belgium 2007. március 12-én kelt levelében értesítette a Bizottságot a bejelentett intézkedés visszavonásáról. E levélben Belgium megerősítette, hogy a támogatást nem folyósították.

II. KÖVETKEZTETÉS

- (5) A Belgium által a visszavonás tárgyában benyújtott kérelem kézhezvételének időpontjáig a Bizottság nem hozott hivatalos határozatot az érintett bejelentésről. Az adott körülmények fényében a Bizottság az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 8. cikke (1) bekezdésének értelmében a visszavonást elfogadja.
- (6) Ezért a hivatalos vizsgálati eljárást a 659/1999/EK rendelet 8. cikke (2) bekezdésének megfelelően le kell zárni, mivel mára értelmét veszítette,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A trágyáról szóló rendelet szerinti kompenzációkra nyújtott támogatásra vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárás ezennel a 659/1999/EK rendelet 8. cikke (2) bekezdésének megfelelően lezárul.

⁽¹⁾ HL C 129., 1999.5.8., 2. o.

⁽²⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

2. cikk

Ennek a határozatnak Belgium a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 19-én.

a Bizottság részéről
Mariann FISCHER BOEL
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2007. szeptember 21.)

Rheinland-Pfalzban a meredek lejtőkön folytatott szőlőművelés ésszerűsítését célzó beruházások előmozdításához nyújtott állami támogatásról

(az értesítés a C(2007) 4462. számú dokumentummal történt)

(csak a német nyelvű szöveg hiteles)

(2008/139/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

II. KÖVETKEZTETÉS

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésére,

azt követően, hogy az érintett feleket az említett cikknek megfelelően felkérte észrevételeik megtételére ⁽¹⁾,

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) 1994. szeptember 30-án kelt, 1994. október 7-én beérkezett levelével Németország az EK-Szerződés 93. cikke (jelenleg 88. cikke) (3) bekezdésének megfelelően bejelentette a támogatást.
- (2) A Bizottság 1995. április 7-i, SG(95) D/4615 számú levelével megindította az EK-Szerződés 93. cikkének (jelenleg 88. cikkének) (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást ⁽²⁾. Németország 1995. május 29-i és 1996. június 24-i levelében foglalt állást. Érdekelt harmadik felektől nem érkezett észrevétel a Bizottsághoz. A német hatóságok 2007. június 1-i levelükben kiegészítő információkat továbbítottak a Bizottsághoz.
- (3) 1996. június 24-én kelt levelében Németország közölte, hogy visszavonja a támogatás bejelentését. A Bizottság kérdésére Németország azt is megerősítette, hogy nem fizették ki a beruházási támogatásokat.

- (4) A Németország részéről érkezett értesítés időpontjáig a Bizottság nem hozott hivatalos határozatot a szóban forgó bejelentéssel kapcsolatban. Ilyen körülmények között a Bizottság az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében elfogadja a bejelentés visszavonását ⁽³⁾.
- (5) Ennek megfelelően a 659/1999/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében le kell zárni a hivatalos vizsgálati eljárást, mivel tárgyalanná vált,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Rheinland-Pfalzban a meredek lejtőkön folytatott szőlőművelés ésszerűsítését célzó beruházások előmozdításához nyújtott támogatással kapcsolatos hivatalos vizsgálati eljárást a 659/1999/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében le kell zárni.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Németországi Szövetségi Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2007. szeptember 21-én.

a Bizottság részéről
Mariann FISCHER BOEL
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL C 169., 1995.7.5., 12. o.

⁽²⁾ HL C 359., 1999.12.11., 27. o.

⁽³⁾ HL L 83., 1999.3.27.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

2007. december 21.

a Maltacarrión, SA által Kasztília és León autonóm körzet területén működtetett malátacsíráztatóval kapcsolatos beruházásokat ösztönző állami támogatásról (C 48/2005)

(az értesítés a C(2007) 6897. számú dokumentummal történt)

(Csak a spanyol nyelvű szöveg hiteles)

(2008/140/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

I. AZ ELJÁRÁS

- (1) A spanyol hatóságok 2004. december 1-jén kelt levelükben az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megfelelően bejelentették a fent említett állami támogatást.
- (2) A Bizottság 2005. december 22-i, SG-Greffe (2005) D/207666 számú levelével megindította az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást⁽¹⁾. Spanyolország ezt követően 2005. január 23-i levelében megtette észrevételeit.
- (3) 2006. március 13-án kelt levelében Spanyolország tájékoztatta a Bizottságot a bejelentett intézkedés visszavonásáról. A Bizottság egy további kérdésére válaszolva Spanyolország 2006. május 5-én kelt levelében megerősítette, hogy a fentiekkel összefüggésben nem folyósított semminemű támogatást.

II. KÖVETKEZTETÉSEK

- (4) A spanyol visszavonási kérelem beérkezéséig a Bizottság nem fogadott el hivatalos határozatot a bejelentés tárgyában. Tekintettel az adott körülményekre, az EK-

Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Bizottság elfogadja a bejelentés visszavonását.

- (5) Ennek megfelelően a hivatalos vizsgálati eljárást a 659/1999/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében le kell zárni, mivel tárgyalanná vált,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 659/1999/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság a Maltacarrión, SA által Kasztília és León autonóm körzet területén működtetett malátacsíráztatóval kapcsolatos beruházásokat ösztönző állami támogatás tárgyában indított hivatalos vizsgálati eljárást lezárja.

2. cikk

E határozat címzettje a Spanyol Királyság.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 21-én.

a Bizottság részéről

Janez POTOČNIK

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ Nem jelent meg hivatalosan, mert a spanyol hatóságok még a közzététel előtt bejelentették az intézkedés visszavonását.

⁽²⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2007. szeptember 25.)

az Izar számára Spanyolország által végrehajtott C 47/2003 (ex NN 49/2003) számú intézkedésekre vonatkozóan

(az értesítés a C(2007) 4298. számú dokumentummal történt)

(Csak a spanyol nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/141/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután az említett rendelkezéseknek ⁽¹⁾ megfelelően felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére, és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) A Bizottság 2000 márciusában arról értesült, hogy a Sociedad Estatal de Participaciones Industriales spanyol állami holdingtársaság (a továbbiakban: SEPI) három teljesítési biztosítékot nyújtott a Repsol/Gas Naturalnak (a továbbiakban: Repsol) három gázszállító hajó megépítéséről és átadásáról szóló szerződésekkel kapcsolatban, amelyeket az akkor az Astilleros Españoleshez (a továbbiakban: AESA) tartozó és később az Izar csoport tulajdonába kerülő két állami hajógyárral kötöttek meg. Az AESA és az Izar ekkor teljes egészében a SEPI tulajdonában állt.
- (2) A Bizottság 2003. július 9-én kelt levelében tájékoztatta Spanyolországot határozatáról, mely szerint a három be nem jelentett intézkedéssel kapcsolatban megindítja az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást.
- (3) A spanyol hatóságok 2003. augusztus 5-én és 2003. október 22-én kelt levelükben benyújtották a Bizottság levelére vonatkozó észrevételeiket. A Bizottság 2003 októberében és 2004 februárjában megkapta az egyik érdekelt fél (Repsol) észrevételeit. Ezeket továbbították Spanyolországnak, amelynek lehetősége volt megjegyezé-

seket fűzni az észrevételekhez. Spanyolország megjegyzéseit a 2004. január 12-én és 2004. május 10-én kelt levéllel kapták kézhez.

- (4) A jelen eljárással össze nem függő állami támogatásokról szóló két határozat ⁽²⁾ értelmében, amelyeket 2004-ben (vagyis a gázszállító hajók biztosítékaira vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárás megindítása után) fogadtak el, a Bizottság úgy vélte, hogy a korábban Spanyolország által az Izarnak nyújtott 864 millió eurós állami támogatás nem egyeztethető össze a Szerződéssel, és elrendelte visszatérítésüket.

- (5) Spanyolország 2004. augusztus 5-én kelt levelében a Szerződés 296. cikkére ⁽³⁾ hivatkozott azzal a céllal, hogy megmentse a hajógyár katonai tevékenységét az Izar előrelátható csődjétől, amely az említett visszatérítési felszólítás következménye. Az ezt követő levélváltás során a spanyol hatóságok bemutatták a Bizottságnak a katonai hajók gyártásával foglalkozó új vállalatnak, a Bazán utódának (a továbbiakban: Navantia) a tervezett működését, körvonalozták a versenyp problémákkal kapcsolatos kötelezettségeiket, és javaslatot tettek az említett kötelezettségek nyomon követése során alkalmazandó módszerre is.

- (6) Mindeközben az Izar függőben levő, összesen 1 200 millió euro összegű ⁽⁴⁾ visszatérítési felszólításai negatív hatást gyakoroltak a vállalat sajtókéjére és technikai csődhelyzetet eredményeztek számára. Mindezekre tekintettel Spanyolország 2005. április 1-jén felszámolási eljárás alá helyezte az Izar tulajdonában maradt polgári hajógyárakat (vagyis azokat, amelyek kívül estek az újonnan létrehozott Navantia tevékenységi körén: ezek Gijónban, Sestaóban, Manisesben és Sevillában találhatóak), és az említett hajógyárak esetében privatizációs eljárást kezdeményezett.

II. A TÁMOGATÁSI ESZKÖZÖK LEÍRÁSA

- (7) A Repsol 1999-ben bérleti szerződést kötött három hajótulajdonossal fejenként egy gázszállító hajóra vonatkozóan, további egy-egy tartályhajóra vonatkozóan, hosszú távú ideiglenes bérleti rendszer alapján.

⁽²⁾ A C 38/2003 és a C 40/2000 számú ügyek.

⁽³⁾ E cikk értelmében a tagállamok „megtehetik az alapvető biztonsági érdekeik védelme érdekében általuk szükségesnek tartott, fegyverek, lőszer és hadianyagok előállításával vagy kereskedelmével kapcsolatos intézkedéseket.”

⁽⁴⁾ A 2004. évi két határozaton kívül egy 1999 előtti határozat (C 3/99. számú ügy) értelmében az Izarnak további 111 millió eurót kellett visszatérítenie.

⁽¹⁾ HL C 209., 2003.7.4., 24. o.

- (8) Ezt követően tárgyalások kezdődtek a hajótulajdonosok és hajóépítők között – többek között koreai hajógyárakkal is – a három gázz szállító hajó megépítésére vonatkozóan. A gázz szállító hajók megépítéséről szóló három szerződést 2000. július 31-én kötötték meg két spanyol állami hajógyárral, amelyek éppen ezt megelőzően kerültek át az AESA tulajdonából az Izarhoz ⁽¹⁾, majd aláírták a végleges hajóépítési szerződéseket.
- (9) Ugyanezen a napon az AESA az egyes hajóépítési szerződésekhez kapcsolódó további záradékot írt alá, amelynek értelmében vállalja, hogy megtéríti a Repsol valamennyi felmerülő költségét, amennyiben – a hajógyárak felelősségéből következően – nem a szerződéses feltételeknek megfelelően adják át a hajókat.
- (10) Ugyancsak ezen a napon (2000. július 31-én) a SEPI teljesítési biztosítékokat adott a Repsolnak mindhárom hajóépítési szerződés vonatkozásában, amely biztosítékok ugyanazon kártérítéseket tartalmazták, melyek Repsolnak történő megtérítéséért korábban az AESA is felelősséget vállalt ⁽²⁾. A veszteségek felső határát hajónként körülbelül 180 millió euróban, tehát összesen mintegy 540 millió euróban állapították meg. A biztosítékokat a 2000. július 31-én kezdődő és az egyes hajók átadása utáni 12. hónapon lezáruló időszakra nyújtották ⁽³⁾.

III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁHOZ VEZETŐ OKOK

- (11) A Bizottság 2003. július 9-i, a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatában (a továbbiakban: az eljárást megindító határozat) megállapította, hogy a három támogatási eszköz a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül, és megkérdőjelezte az egységes piaccal való összeegyeztethetőségüket. A Bizottság úgy vélte, hogy a támogatás kedvezményezettjei a hajógyárak voltak, de nem zárta ki, hogy a Repsol is előnyre tehetett szert a támogatásból, ezért úgy határozott, hogy a 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárásba a Repsolt is be kell vonni annak érdekében, hogy az említett kétségek eloszlátása miatt szükséges további információkat bemutathassák.

IV. A HIVATALOS ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA UTÁN BEÉRKEZETT ÉSZREVÉTELEK

- (12) Észrevételeiben a Repsol ragaszkodik ahhoz, hogy különbséget tegyenek a biztosítékok nyújtotta szerződéses kedvezményezetti helyzete, valamint az állami

támogatásból származó bármilyen feltételezett kedvezmény között. A Repsol szerint:

- A SEPI által nyújtott biztosítékok olyan előnyöket nyújtottak, amelyekre a Repsol a spanyol polgári vagy kereskedelmi jog alapján jogosult volt. A biztosítékok megfeleltek a Repsolnak a hajótulajdonosokkal, az Izarral és a hajógyárakkal szemben gyakorolt hitelezői pozíciójának. A Repsolnak nem kellett felárat fizetnie a biztosítékok után, mivel nem piaci gyakorlat, hogy azok a vállalatok, amelyek a szerződéses kötelezettségek betartására irányuló biztosítékkal rendelkeznek, felárat fizessenek érte.
 - Ezenkívül a biztosítékok nem eredményeztek a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett semmilyen gazdasági előnyt a Repsol számára. A hajótulajdonosok anyavállalatai által kapott biztosítékokhoz hasonlóan a SEPI viszontbiztosítékai csak azt biztosították, hogy az ideiglenes bérleti szerződések és a hajóépítési szerződések szerződéses feltételeinek is megfelelnek majd, lehetővé téve így a Repsol számára, hogy más felekkel kötött gázz szállítási szerződéseit teljesítse.
 - A Repsolnak az Izar által nyújtott biztosítékokon felül továbbiakra is szüksége lett volna attól függetlenül, hogy a SEPI vagy más vállalat nyújtotta volna azokat. E biztosítékokra – tekintettel a befektetések nagyságára és kockázatára, valamint a felmerülő kereskedelmi kötelezettségekre – a piaci gyakorlat szerint szükség van.
- (13) Spanyolország észrevételei megegyeztek a Repsol helyzetével kapcsolatban felsorolt érvekkel. A spanyol hatóságok tehát arra a következtetésre jutottak, hogy a Repsolt nem lehet állami támogatás kedvezményezettjének tekinteni.

V. ÉRTÉKELÉS

A Repsol helyzete a támogatás lehetséges kedvezményezettjeként

- (14) Az eljárást megindító határozat egyik célja az volt, hogy meghatározhassák a SEPI által nyújtott teljesítési biztosítékok kapcsán érintett állami támogatások bármilyen típusának kedvezményezettjét.
- (15) A Bizottság megállapítja, hogy – a polgári joggal összhangban – egy termék vagy szolgáltatás forgalmazója felelős a vásárlóval megkötött szerződés végrehajtásáért. Ez a felelősség ugyanúgy vonatkozik a termék minőségére, mint az átadás megállapított határidejére. Ha tehát a szerződéses megállapodást nem tartják tiszteletben és ennek következtében a vásárlót kár éri, ez utóbbi kártérítést követelhet. Jelen esetben a kártérítést a hajógyárnak vagy anyavállalatának, az Izarnak kellett volna teljesítenie.

⁽¹⁾ 2000. július 20-a után az AESA eladta az Izarnak a gázz szállító hajók megépítéséért felelős két hajógyárat. A spanyol hatóságok 2003. február 13-án kelt levelükben megerősítették, hogy az Izar átvállalta az AESA felelősségét a hajóépítési szerződések vonatkozásában.

⁽²⁾ E biztosíték értelmében a SEPI készfizető kezesként kártérítést fizetne a Repsolnak valamennyi felmerült közvetlen és közvetett költségéért, illetve ezekből származó veszteségéért, amennyiben a hajókat az Izar felelősségéből következően nem a szerződés feltételeinek megfelelően adnák át.

⁽³⁾ A hajóépítési szerződések értelmében a hajókat 2003. szeptember 15-én, 2003. december 15-én, illetve 2004. március 15-én kellett átadni.

- (16) Mindezekre tekintettel úgy tűnik, hogy a Repsol, amely az Izar (és ez utóbbi tulajdonában lévő hajógyarak) által épített hajókat bérelte, hitelezői pozícióban volt a hajótulajdonosokkal és az Izarral szemben. Ezért nem tartható felelősnek az ideiglenes bérleti szerződések és hajóépítési szerződések szerint, a kiegészítő záradékot is beleértve.
- (17) A fentiek figyelembevételével, valamint a Repsol és Spanyolország észrevételeivel összhangban, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Repsol nem tekinthető a támogatás kedvezményezettjének, mivel nem tett semmilyen jogtalan előnyre a polgári vagy kereskedelmi jog általános szabályai alapján.

Az eljárás lezárása

- (18) A Bizottság megfelelő intézkedésnek tartja az Izar vagyonának önkéntes felszámolását a függőben lévő három visszatérítési döntés Spanyolország által történő végrehajtásának céljából. Különösen elegendőnek tartja a verseny negatív torzulásának megelőzése érdekében Spanyolország által tett kötelezettségvállalásokat és fellépéseket.
- (19) A Bizottság továbbá azon a véleményen van, hogy Spanyolország sikeresen bonyolította le a négy polgári hajógyár versenytárgyalását nyílt, átlátható és feltétel nélküli eljárás során. 2006. november 3-án a Minisztertanács jóváhagyta a sestaói, gijóni és sevillai hajógyarak eladását a nyertes ajánlattevőknek. A privatizációs szerződéseket 2006. november 30-án írták alá. A fennmaradó manisesi hajógyár tekintetében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a felszámolási értéket teljes mértékben kihasználó ajánlat a hajógyár bezárásán és a megmaradt vagyontárgyak SEPI-nek történő átadásán alapult.
- (20) Az Izar felszámolási eljárásának és eladásának eredményeképpen a vállalat valamennyi gazdasági tevékenységét véglegesen megszüntette. Az Izar további működésének egyetlen oka az volt, hogy a tevékenységek megszüntetésével kapcsolatos feladatokat elvégezzék, különösen a

személyzet elbocsátásának tekintetében. Amint ezeket a feladatokat elvégzik, az Izart felszámolják. E tevékenységek nem olyan természetűek, amelyek indokolnák a Szerződés versenyjogi szabályainak alkalmazását. Ezért – feltéve, hogy a kérdéses intézkedések előnyt jelentettek volna az Izar számára és a versenyt torzították volna – a Bizottság úgy véli, hogy a versenytorzulás az Izar gazdasági tevékenységének befejezésével és a hajógyarak bezárásával megszűnt. Ilyen körülmények között az említett intézkedések támogatásként való minősítéséről és esetleges összeegyeztethetőségéről szóló bizottsági határozatnak nem lenne gyakorlati hatása.

- (21) A 88. cikk (2) bekezdése értelmében megindított hivatalos vizsgálat így tárgytalanná vált.

VI. KÖVETKEZTETÉS

- (22) E megállapítások alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Repsol nem tekinthető a vitatott támogatás kedvezményezettjének, és az Izar hajógyarak ellen folytatott eljárás tárgytalanná vált.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése értelmében megindított hivatalos vizsgálatot meg kell szüntetni.

2. cikk

E határozat címzettje Spanyolország.

Kelt Brüsszelben, 2007. szeptember 25-én.

A Bizottság részéről
Neelie KROES
a Bizottság tagja

- (8) A Bizottság az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről határozott, mivel kétségek merültek fel azzal kapcsolatban, hogy teljesültek-e a szerkezetátalakítási támogatás jóváhagyására vonatkozó azon feltételek, amelyeket a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló, az adott időpontban alkalmazandó közösségi iránymutatás⁽⁴⁾ (a továbbiakban: iránymutatás) tartalmaz, azaz:
- a) a szerkezetátalakítási terv valóban helyreállítja-e a kedvezményezett hosszú távú fizetőképességét, mivel a szerkezetátalakítás főként pénzügyi jellegű volt, és elsősorban azon az egyezségi megállapodáson alapult, amelyet az eljárás kezdeményezésekor még nem írtak alá. Ezen felül nem tettek megfelelő intézkedéseket annak kiküszöbölésére, hogy az árfolyamváltozás nagymértékben befolyásolja a vállalkozás pénzügyi eredményét;
 - b) elegendő volt-e a kedvezményezett saját hozzájárulása a szerkezetátalakítási költségek fedezéséhez;
 - c) megfelelők voltak-e a kompenzációs intézkedések, mivel azok a termelési kapacitás csupán 0,7 %-os csökkenéséhez vezettek.
- (9) Ezenkívül a Bizottság kételyeit fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy az egyezségi megállapodás valójában nem tartalmazott-e állami támogatást.

III. LENGYELORSZÁG ÉSZREVÉTELEI

- (10) A lengyel hatóságok tájékoztatták a Bizottságot, hogy az eljárás megindítása után a HCM sikeresen megkötötte az egyezségi megállapodást.
- (11) Ezenfelül a lengyel hatóságok arról is tájékoztatták a Bizottságot, hogy a vállalkozás nyereséggé vált (2006. első felében 10,3 millió PNL, azaz mintegy 2,72 millió EUR összegű nettó nyeresége volt); likviditása javult, és a piacon képes finanszírozást biztosítani. Mivel a garantált kölcsön többé nem jelentett előnyt a vállalat számára, Lengyelország visszavonta a (6) preambulumbekkezdésben említett intézkedés bejelentését. A vállalat továbbá visszafizette a kölcsönt, amelyhez megmentési támogatásként állami garanciát biztosítottak, ezért e garancia a továbbiakban tárgyatlaná vált.

IV. ÉRTÉKELÉS

- (12) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március

22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽⁵⁾ 8. cikke szerint a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása után a tagállam megfelelő határidőn belül visszavonhatja bejelentését, mielőtt a Bizottság a támogatás tekintetében meghozná határozatát. Ilyen esetben Bizottságnak anélkül határoz az eljárás lezárásáról, hogy elvégezné az értékelést.

- (13) Lengyelország visszavonta a (6) preambulumbekkezdésben leírt intézkedés bejelentését. Annak érdekében azonban, hogy az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást megszüntethesse, a Bizottságnak értékelnie kell, vajon a (6) preambulumbekkezdésben említett egyezségi megállapodás tartalmaz-e állami támogatási elemeket.
- (14) A Bizottság elismeri, hogy az egyezségi megállapodás nem minősül állami támogatásnak, mivel megfelel a magánhitelező tesztiének, valamint a tartozás visszafizetésének elhalasztását tartalmazza, amely a hitelezők számára nagyobb előnnyel jár, mint a HBM felszámolása. Az ítélkezési gyakorlat szerint a közhitelező a szerkezetátalakítási terv alapján felajánlott összegből származó előnyt összeveti azzal az összeggel, amelyet akkor kapna, ha a vállalatot felszámolnák. Sem előnyről, sem pedig állami támogatásról nincs szó, amennyiben a szerkezetátalakítás jobb eredménnyel jár, mint a felszámolás⁽⁶⁾. Lengyelország rendelkezésre bocsátott egy tanulmányt, amely szerint még ha azt is feltételezzük, hogy a halasztás vagyonszétválásához vezet, ha nettó jelenértékben számolják ki, az ilyen veszteség még mindig jobb helyzetet teremtene a közhitelezők számára, mint a vállalat felszámolása. Az egyezségi megállapodás eredményeként a hitelezők követeléseik átlagosan 75,7 %-át visszanyerik, azok pedig, akik kevésbé előnyös helyzetben vannak, követeléseik 72,9 %-át, amely még mindig magasabb összeg, mint a felszámolásból befolyó összeg, amelyet a tanulmány 64,8 %-ra becsül. Ezenfelül a Bizottság szerint nincs alapja annak a megállapításnak, hogy a közhitelezők a magánhitelezőknél kedvezőtlenebb bánásmódban részesültek, mivel az azonos csoportban lévő hitelezőket egyenlő bánásmódban részesítették.
- (15) A szerkezetátalakítási terv bejelentése azt jelentette, hogy a megmentési támogatást meg lehetett hosszabbítani a hathónapos határidőn túl. A későbbiekben azonban Lengyelország visszavonta a bejelentést. Az iránymutatás 26. pontja egyértelműen meghatározza, hogy a szerkezetátalakítási terv bejelentése elengedhetetlen feltétele a megmentési támogatás meghosszabbításának. Ezért ha a bejelentett szerkezetátalakítási tervet később visszavonják, meg kell szüntetni a megmentési támogatás esetében megengedett hosszabbítást⁽⁷⁾. E feltételt jelen esetben teljesítették, mivel a vállalat az államilag garantált kölcsönt visszafizette.

⁽⁵⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

⁽⁶⁾ Lásd C-342/96. sz. *Spanyolország kontra Bizottság* ügy, 46. pont; C-256/97. sz. *DMT* ügy, 24. pont; T-152/99. sz. *Hamsa* ügy, 168. pont.

⁽⁷⁾ C(2007) 1405 végleges. Elérhető a következő honlapon: http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_c2005_0030.html#32

⁽⁴⁾ HL C 244., 2004.10.1., 2. o.

V. KÖVETKEZTETÉS

- (16) A Bizottság úgy határozott, hogy a bejelentett támogatási intézkedés tekintetében az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást lezárja, elismerve, hogy Lengyelország visszavonta bejelentését, és nem ítélte oda jogellenes állami támogatást,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Lengyelország visszavonta az általa a HCM számára tervezett támogatási intézkedést, amelyre 21,8 millió PLN (körülbelül 5,76 millió EUR) összegű kölcsön formájában került volna sor, miután a Bizottság megindította a hivatalos vizsgálati eljárást. A hivatalos vizsgálati eljárás így tárgytalanná vált.

2. cikk

Az egyezségi megállapodás tekintetében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az nem minősül állami támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében.

3. cikk

E határozat címzettje a Lengyel Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2007. szeptember 25-én.

a Bizottság nevében

Neelie KROES

a Bizottság tagja
